

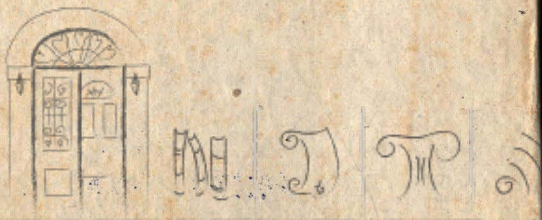
FAKULTAS ILMU
HUMANIA KEMENTERIAN PENDIDIKAN
REPUBLIC INDONESIA

BI 1718

F-M, 5720

202 2av EBE

Manolis Papadopoulos

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΩΤΟΥ
ΑΙ.ΣΙ.0028

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΙΕΡΑ,

ΗΤΟΙ,

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ, ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΟΥΜΕΝΩΝ.

Ὁμοῦ καὶ μετὰ πολλῶν ἄλλων,

Πρὸς ὠφέλειαν τῶν Πιστῶν τα μάλιστα συντευνόντων.

Ἐκδοθέντα Προστάζει

ΤΟΥ

ΕΚΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΥ, ΚΑΙ ΠΑΝΑΙΑΞΕΣΙΜΩΤΑΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΜΕΓΙΣΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ, ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ.

Παρά δὲ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙ

ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ, ΚΡΙΤΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ, ΙΑΤΡΟΥ, ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ,

Συντεθέντα ὁμοῦ, καὶ ἀφιερωθέντα

ΤΗ ΕΚΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤῃ

ΣΥΓΚΛΗΤῳ

τῶν Κορυφῶν.

Νῦν δὲ πάλιν ἐκδιδόμενα μετὰ σημειώσεων

ὑπὸ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΟΥ.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΜΗΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΗΣ ΒΕΛΛΙΟΥΣΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

1852.

τοῦ ἁγίου Πνεύματος προβάλλει τί; μίαν εὐχὴν τῆς νῦν Λατινικῆς λειτουργίας, ἐν ἧ ὁ ἱερεὺς δέσται τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ἵνα ἴλωσ προσδέξῃται τὴν προσφορὰν, καὶ ἀξιώσῃ ποιῆσαι ἐν πασὶν εὐλογημένην, ἵνα γένωνται σῶμα καὶ αἷμα τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Πνεύματος οὐδὲ λέξις ἔχει αὐτὴ ἡ εὐχὴ. Εἰς τοιαῦτα ἄτοπα ἔπεσεν, ἵνα μὴ ὁμολογήσῃ πρᾶγμα ἡλίου τηλαυγέστερον, ὅτι δηλαδὴ οἱ Λατῖνοι ἐφθειραν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, καὶ ἀφῆρσαν αὐτῆς τὸ οὐσιωδέστατον μέρος, ὡς καὶ περὶ ἄλλα πολλὰ ἐκαινοτόμησαν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΗΜΟΝΕΥΟΜΕΝΩΝ ΗΤΕ ΔΙΠΤΥΧΩΝ.

Σημ. 1. στίχ. 2. σελ. 144. Τὸ ἐν τισιν ἀντιτύποις ἐσφαλμένως τυπωθὲν Ἀρειανοὶ διόρθου Ἀρειανοὶ. — Ἐν τέλει τῆς σημ. πρόσθετος. Ἄριστα δὲ διαλαμβάνει περὶ τούτου καὶ ὁ Χρυσορρήμων ἐν τῷ ἠθικῷ τῆς μά. Ὁμιλ. εἰς τὴν Α. πρὸς Κορινθ., οὗ ἡ ὑπόθεσις, περὶ τοῦ μὴ πενθεῖν πικρῶς τοὺς τελευτῶντας. «Εἰ δὲ καὶ ἁμαρτωλὸς ἀπῆλθε, καὶ διὰ τοῦτο δεῖ χαίρειν, ὅτι ἐνεκόπη » τὰ ἁμαρτήματα, καὶ οὐ προσέθηκε τῇ κακίᾳ, καὶ βοηθεῖν, ὡς ἂν οἶόν τε ἦ, » οὐ δάκρυσιν, ἀλλ' εὐχαῖς καὶ ἱκετηρίαις καὶ ἐλεημοσύναις καὶ προσφοραῖς. Οὐ » γὰρ ἀπλῶς ταῦτα ἐπινενόηται, οὐδὲ εἰκῆ μνήμην ποιούμεθα τῶν ἀπελθόντων » ἐπὶ τῶν Θεῶν μυστηρίων, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πρόσμιεν, δεόμενοι τοῦ ἀμνοῦ » τοῦ κειμένου τοῦ λαβόντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τις αὐτοῖς » ἐντεῦθεν γένηται παραμυθία. Οὐδὲ μάτην ὁ παρεστὼς τῷ θυσιαστηρίῳ τῶν » φρικτῶν μυστηρίων τελομένων βοᾷ· Ἵπὲρ πάντων τῶν ἐν Χριστῷ κεκοι- » μημένων, καὶ τῶν τὰς μνεῖας ὑπὲρ αὐτῶν ἐπιτελούντων. Εἰ γὰρ μὴ ὑπὲρ » αὐτῶν αἱ μνεῖαι ἐγίνοντο, οὐδ' ἂν ταῦτα ἐλέχθη. Οὐ γὰρ ἐστὶ σκηνὴ τὰ » ἡμέτερα, μὴ γένοιτο. Πνεύματος γὰρ διατάζει ταῦτα γίνεσθαι. Βοηθῶμεν » τοῖνυν αὐτοῖς, καὶ μνεῖαν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπιτελώμεν. Εἰ γὰρ τοὺς παῖδας τοῦ » Ἰῶβ ἐκάθαιρεν ἡ τοῦ πατρὸς θυσία, τί ἀμφιβάλλεις, εἰ καὶ ἡμῶν ὑπὲρ τῶν » ἀπελθόντων προσφερόντων γίνεσθαι τις αὐτοῖς παραμυθία; Εἴθε γὰρ ὁ » Θεὸς καὶ ἑτέροις ὑπὲρ ἑτέρων χαρίζεσθαι. Καὶ τοῦτο ἐδείκνυ ὁ Παῦλος λέ- » γων, ἵνα ἐν πολλῷ προσώπῳ τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ » ὑπὲρ ἡμῶν. Μὴ δὲ ἀποκάμωμεν τοῖς ἀπελθοῦσι βοηθοῦντες, καὶ προσφέρον- » τες ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἀξιοῦντες εὐχὰς ὑπὲρ αὐτῶν τελεῖσθαι. Καὶ γὰρ τὸ » κοινὸν τῆς οἰκουμένης κεῖται καθάρσιον. Διὰ τοῦτο θαρροῦντες ὑπὲρ τῆς » οἰκουμένης δεόμεθα τότε, καὶ μετὰ μαρτύρων αὐτοῦς καλοῦμεν, μετὰ ὁμο- » λογητῶν, μετὰ ἱερέων. Καὶ γὰρ ἐν σῶμά ἐσμεν ἅπαντες, κἀν λαμπρότερα » μέλη μελῶν· καὶ δυνατὸν πάντοθεν συγγνώμην αὐτοῖς συναγαγεῖν, ἀπὸ » τῶν εὐχῶν, ἀπὸ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν δῶρων, ἀπὸ τῶν μετ' αὐτῶν καλούμενων. » Τί τοῖνυν ἀλγεῖς, τί δὲ θρηνεῖς, ὁπότε τοσαύτην δυνατὸν συγγνώμην συνα- » γγαγεῖν τῷ ἀπελθόντι; » Τὸν δὲ μέγαν Διονύσιον δὲν ἀναφέρομεν, ἐπειδὴ δι' αὐτὸ τοῦτο, ὡς εἶπομεν, ἀποβάλλουσιν οἱ αἰρετικοὶ τὰ συγγράμματα αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ.

Ἐρ. 109. σελ. 183. Περὶ τῆς σημειώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ πρὸ παντὸς ἔργου, καὶ εἰς ἀποτροπὴν πάσης δαιμονικῆς ἐπιθρείας, πρὸς Ἀθανάσιον λόγῳ Περὶ τῆς ἐναρκ. τοῦ Θεοῦ Λόγου. Κύριλλ. Ἱεροσολ. Κατηχ. φωτισμ. ἱγ. Ἐπιφάν. αἰρ. α. Χρυσόστ. Ὁμιλ. ἑβ'. εἰς τὴν Α. πρὸς Κορινθ. Ὁμιλ. ἡ. εἰς τὴν πρὸς Κολασσ. καὶ ἀλλαχοῦ.

Σημ. 6. σελ. 184. Πρόσθετος ἐν τέλει. Πρὸς Γαλ. ς'. 19.

ΠΙΝΑΞ

ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Α

Ἀββᾶ Ἰωάννης ἐτρέφετο διὰ μόνῃς τῆς κατὰ Κυριακὴν τῶν Μυστηρίων μεταλήψεως. 166.

Ἀγάπαι. τί πρᾶγμα εἶναι. 46.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους. ἐξηγείται. 105

Ἀγγελικαὶ πόλαι. 54.

Ἀγγελικὸς ὕμνος τίς, καὶ διατί λέγεται εἰς τὴν λειτουργίαν μουσικῶς. 129

Ἄγγελον εἰρήνης. ἐξηγείται. 104.

Ἄγγέλων ὄρος. 138. Ἄγγέλων μερίδες δὲν πρέπει νὰ προσφέρωνται. 42.

Ἄγιος ὁ Θεός. Ἰδὲ Τρισάγιος.

Ἄγιοι. Τίς ἡ χρεια νὰ μνημονεύωνται εἰς τὴν λειτουργίαν. 42. 137. Ἄγιων μερίδες, διατί ἐξάγονται. 42.

Διατί κρίζονται ἅγιοι εἰς τὴν ὕψωσιν ὅλοι οἱ Χριστιανοί. 153.

Ἀδελφοποῖσι τῶν Χριστιανῶν με αὐτὸν τὸν Χριστόν. 150.

Ἄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα. ἐξηγείται. 130.

Ἀρειανοὶ αἰρετικοί. 144.

Ἀρειανῶν αἵρεσις. 142.

Ἄστος διατί δίδεται τοῦ Ἰωάννου. 94.

Ἄζυμα ἄγνωστα εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκκλησίαν. 38. Πότε, καὶ ὑπὸ τίνος εἰσῆχθησαν εἰς τὴν δύσιν. 38.

Ἄηρ τί σημαίνει. 31. Ἐτυμολογία αὐτοῦ. 31. Διατί σείσται ἐπάνω τῶν δῶρων τὴν ὠραν, ὁποῦ ἐκφωνεῖται τὸ ἅγιον σύβολον. 121. Διατί αἰρεταὶ τότε

Ἄκουσας τί παλαιόθεν. 53.

Ἄκροασις τί παλαιόθεν. 53.

Ἄλλοι ποῖοι ποιῶνται. 53.

Ἄλλοι ποῖοι ποιῶνται. 53.

Ἄιτία τῶν μυστηρίων τέσσαρα. 6.

Ἄκολουθία τῶν ἱερέων ποῖα. 19. Διατί ἐπτὰ ἀκολουθίαι, καὶ τί ἐκάστη σημαίνει. 20.

Ἄκολουθοι ποῖοι λέγονται. 14.

Ἄκουε κόρη, τίς ἐποίησεν. 22.

Ἄκροατικῶν Ἄριστοτέλους φευκτέον τὸ ἦ. 88.

Ἄκροασις τί παλαιόθεν. 53.

Ἄκροῦμενοι ποῖοι. 53.

Ἄλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζει. ἐξηγείται. 154.

Ἄλληγορικὸς νοῦς τῆς Γραφῆς. 82.

Ἄλληλούϊα. σημεῖον, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐκραζαν εἰς τὴν Βηθλεὲμ ταῖς καλογραῖς εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 33. Ἐτυμογείται. 92. Διατί ψάλλεται ἀνάμεσα τῆς Ἐπιστολῆς, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. 92.

Ἄλογυσάμενοι ποῖοι. 53.

Ἄμαρτιῶν διαφοραί. 186. Ἄμαρτίαι θανάσιμοι. 186. Ἄμαρτίαι ἐνατίον τοῦ ἁγίου Πνεύματος ποῖαι. 187.

Ἄμαρτίαι ἐκδικησιν ἀπὸ Θεοῦ. 187.

Ἄμβων τί σημαίνει. 55. Ἄμβωνος ἐτυμολογία. 56. Ἄμβων παλαιόθεν εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας. 55.

Ἄμην, σημαίνει δύο. 60. Ἐλέγετον εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπὸ τοῦς καιροῦς τοῦ ἁγίου Παύλου. 60.

Ἄμνος. Διατί λέγεται νὰ εὑρίσκηται πίκουπα εἰς τὸν ἅγιον ἄρτον. 41. Ὅτι οὐκ ὀρθῶς λέγεται τοῦτο. 40. 190.

Ἄναβαπτισμός, ἄμαρτία μεγάλη, διατί. 15. 113.

Ἄκουσας τί παλαιόθεν. 53.

Ἄκουε κόρη, τίς ἐποίησεν. 22.

Ἀναβαπτιστῶν αἵρεσις. 113.
 Ἀνάσσεις τοῦ ἡλίου, καὶ φαῦσις τῆς
 ἡμέρας, ἐξηγείται. 70.
 Ἀναγκαῖα πρὸς σωτηρίαν ποῖα. 180.
 Ἀνάγνωσις τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τοῦ
 Εὐαγγελίου, τί χαρακτηρίζει. 91.
 Ἀναγνώσματα τῆς Γραφῆς παλαιὰ
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 20. Ἐν τῇ λει-
 τουργίᾳ ἐγίνοντο καὶ ἐκ τῆς Παλαιᾶς
 Διαθήκης. 91.
 Ἀναγνώστου ἴδια. 14.
 Ἀναγωγικὸς νοῦς τῆς Γραφῆς. 82.
 Ἀνάληψις τοῦ Χριστοῦ πότε χαρακτη-
 ρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 172.
 Ἀναλογία τῆς ὕλης τῶν ἁγίων ἐπτά
 μυστηρίων. 11.
 Ἀνάξιοι τῆς θείας μεταλήψεως τῶν
 μυστηρίων. 169.
 Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ πότε χαρα-
 κτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 152.
 Πρὸς ἀνατολὰς διατί προσκυνούμεν. 51
 Ἀνατολικὴ ἐκκλησία πάντα ἐμετα-
 χειρίσθη εἰς τὴν θυσίαν ὕλην ἐνζυ-
 μον. 37. Μακέδου εἰς τοῦτο σφάλ-
 μα. 37. Ἰδὲ καὶ Ἄζυμα.
 Ἄνθραξ, ὃν τῇ λαβίδι ἐν τῶν Σεραφίμ
 ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου. ἐξη-
 γεῖται. 50. 173. Ἄνθραξ διφυῆς,
 τύπος τοῦ Χριστοῦ. 50.
 Ἄνθρώπου μορφή, διατί δίδεται τοῦ
 Ματθαίου. 93.
 Ἀνομοίων αἵρεσις. 142.
 Ἀντιδοκιμαριανίται ποιοί. 141.
 Ἀντιδώρου ἐτυμολογία. 45. Συνώνυ-
 μα. 46. Περιγραφή. 177. Ἀντιδώ-
 ρον, διατί τέλος ἐπενοήθη. 46. Τύπος
 τοῦ παρθενικοῦ σώματος. 46.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. ἐξηγ. 64.
 Ἀντιμήνσιον. Ἰδὲ Εἰλητόν. Ποῖα κυ-
 ρίως λέγονται ἀντιμήνσια. 490. Ἀν-
 τιμηνσίου ἐτυμολογία διὰ τοῦ π.
 95. Ἐτυμολογία διὰ τοῦ ι. 95. Ἀν-
 τιμήνσια εἰς ποιαῖς ἐκκλησίαις εἶναι
 χρειάζομενα. 95.
 Ἀντιοχείας ὄρονος. Διατί ἀπὸ τοῦς
 πρώτους. 146.

Ἀντίφωνα τί σημαδεύουν. 67. Ἀντι-
 φῶνων ἐφευρετὴς ὁ μέγας Ἰγνάτιος.
 72. Ἀντίφωνα ἄρχισαν εἰς τὴν Ἀλε-
 ξάνδρειαν. 72. Ἀντιφῶνων ἐξήγησις.
 85. Ἀντίφωνα διατί μοιράζονται
 εἰς τρεῖς στάσεις. 72.
 Ἀντωνίου Κόκκου μητροπολίτου Κερ-
 κύρας Κεφάλαια ἐναντίον μας. 178.
 Ἀπολογία, ἥτε ἀντίρρησις, ὅπου τοῦ
 ἔγινεν εἰς τὴν Ῥώμην. 178.
 Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. ἐξηγ. 125.
 Ἄξιον καὶ δίκαιον. ἐξηγείται. 125.
 Ἀπολλιναριστῶν αἵρεσις. 117.
 Ἀπολλόδωρος ὁ Κερκύρας πόσον ἐχά-
 ρη βλέποντας εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ σύν-
 οδον τροπαιοῦχον τὸν μέγαν Σπυ-
 ρίδωνα. 117.
 Ἀπόλυσις λαοῦ πρώτη εἰς τὴν λει-
 τουργίαν. 175. Δευτέρα. 177. Τρί-
 τη. 177.
 Ἀπολυτικίον πόθεν λέγεται. 23.
 Ἀπομνημονεύματα τῶν ἀποστόλων,
 τὰ Εὐαγγέλια. 91.
 Ἀποστολὴ εἰς τὰ ἔθνη τῶν ἁγίων τοῦ
 Χριστοῦ μαθητῶν, πότε χαρακτη-
 ρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 91.
 Ἀπόστολος, διατί λέγεται πρὸ τοῦ
 Εὐαγγελίου. 92.
 Ἀπόστολοι μὲ πόσῃν εὐλάβειαν, μὲ
 πόσον τρόπον ἐλειτουροῦσαν. 152.
 Ἀπώλεια τῶν ἱερέων, ὅπου λειτουρ-
 γοῦν ἀξεμολόγητοι. 49.
 Ἄρατε πύλεις, εἰς τὴν ἀνάστασιν τί
 σημαίνει. 55.
 Ἀρείου αἵρεσις. 116. Ἀρειανοὶ ἤθελαν
 ὁμοιούσιον τῷ Πατρὶ τὸν Χριστὸν,
 ὄχι ὁμοούσιον. 115.
 Ἄρειται ἐπτά ἐναντίον τῶν ἐπτά θα-
 νασίων ἀμαρτημάτων. 186.
 Ἄρθρα τῆς πίστεως. ἐτυμολογοῦνται.
 107. Διατάχθησαν ἀγράφως ἀπὸ
 τοῦς ἀποστόλους. 114. Ἐξηγῶνται.
 108. Ἐξηγῶνται ἀπλᾶ. 180.
 Ἄριστοτέλους Θεολογία. 74.
 Ἄρκοῦσα χάρις ποῖα. 66.
 Ἄρνηται τῆς πίστεως πρέπει καὶ τώρα

νὰ κάνουν τὴν ἱκανοποίησιν δημο-
 σίαν. 54. Ἀμαρτάνουσι κατὰ τοῦ
 ἁγίου Πνεύματος. 187. Ἐπιστρέ-
 φοντες, χρίονται πάλιν μὲ τὸ ἅγιον
 μύρον. 15.
 Ἄρσις τῶν θείων λειψάνων εἰκονίζουσα
 τὴν ἀνάληψιν, ἐξηγείται. 172.
 Ἄρτολάτρας ὅσοι λέγουν τοὺς Χρι-
 στιανούς, διατί προσκυνοῦν τὰ ἅγια
 εἰς τὴν μεγάλην εἰσοδον, ψεύδον-
 ται. 99.
 Ἄρτος καὶ οἶνος, διατί προσφέρονται
 εἰς τὴν λειτουργίαν. 37. Ὅποιος
 πρέπει νὰ ἦναι ὁ προσφερόμενος
 ἄρτος. 9. 189.
 Ἄρτους πολλούς καὶ πολλὰ ποτήρια
 ἐπρόσφερε παλαιόθεν ἡ ἐκκλησία
 πρὸς ἱεουργίαν, 45. Ἄρτοι ὀλό-
 κληροι δὲν φαίνεται πιθανὸν νὰ
 ἐπροσκομίζοντο. 45.
 Ἄρτος ἅγιος, ὅλος ἐν ὄλῳ, καὶ ὅλος ἐν
 παντὶ μέρει. 154. Ὁ αὐτὸς τῷ ἀριθμῷ
 εἰς ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαις τῆς οἰκου-
 μένης. 154. Ἐμεταδίδετο ἀλλαις
 φοραῖς εἰς τὰ χεῖρα τῶν Χριστιανῶν,
 ὄχι εἰς τὸ στόμα. 155. Ἐπάνω τῆς
 ἁγίας τραπέζης βρέφος, εἰς τοὺς
 καιροὺς τοῦ μεγάλου Ἀρσενίου. 160.
 Ἐπιγόμενος εἰς βόρβορον διὰ τῶν αἰρε-
 τικῶν, ἔλαμψεν εὐθὺς ὡς φῶς. 166.
 Ἐπιθεις εἰς χύτραν καιομένην ἐφυ-
 λάχθη ὀλόκληρος, καὶ ἡ χύτρα ἐψυ-
 χράνθη. 166.
 Ἄρτοφόριον, καὶ τὰ αὐτοῦ συνώνυ-
 μα. 59.
 Ἄρχαγγέλων ὄρος. 138.
 Ἄρχιερέων ἴδια. 13. Ἄρχιερεῦς, αἵ-
 τιον τῶν μυστηρίων ὀργανικόν. 17.
 Διατί βάνει κάτω τὸ ὠμοφόριον,
 ἀναγινώσκόμενου τοῦ Εὐαγγελίου.
 93. Διατί τὸ φορεῖ πάλιν εἰς τὸ κοι-
 νῶν. **ΚΟΒΑΤΕΙΟΣ**
 Ἄρχων ὄρος. 188. **ΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**
 Ἄσθεν ὄρος. 188. Ἄσθενων λάχανα εἰσὶν ἐξηγείται. 97.
 Ἄσπασμος τῶν λαϊκῶν παλαιὸς εἰς
 τὴν λειτουργίαν. 105.

Ἄστερίσκος τί σημαδεύει. 31. Χρῆσις
 αὐτοῦ. 31. Ἐφευρετὴς αὐτοῦ ὁ Χρυ-
 σόστομος. 31.
 Αὐγουστίνου γνωρίζει διὰ ἅγιον ἡ τε-
 τάρτη οἰκουμένη ἁγία σύνοδος. 119
 Ἀχειροποίητος εἰκὼν πότε ἀνεκομίσθη
 εἰς Κωνσταντινούπολιν. 101.
Β
 Βαθμοὶ τῆς ἱερωσύνης. 13.
 Βάπτισμα πῶς γίνεται εἰς ὄραν κιν
 δύνου. 11. Βαπτίσματος ὄρος. 16.
 Ἰλη. 9. Εἶδος. 11. Τέλος 7. 189.
 Τρεῖς καταδύσεις, τί σημαίνουν.
 113. Διατί ἓνα καὶ μόνον. 15. 113.
 Θέλει καὶ τὰ καλὰ ἔργα. 113.
 Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου λειτουργία. 62
 Βασίλειος καὶ Χρυσόστομος, διατί
 ἐσύνθεσαν εἰς βραχυλογίαν τὴν λει-
 τουργίαν. 64. Βασίλειος ὁ μέγας
 ἐλειτούργησε νύκτα μὲ θαυματοποι-
 ταν μεγάλην. 70. Ἰδενεῖς τὴν λειτουρ-
 γίαν φλόγα οὐράνιον. 164.
 Βασίλεις ὀνομαγράφοι τῆς ἐκκλησίας
 πολλοί. 22. Βασίλεις, ἔστεκαν ἕως
 τέλους τῆς λειτουργίας, καὶ μὲ με-
 γάλην εὐλάβειαν ἐλάβαν τὸ ἀν-
 τίδωρον. 177. Βασίλεις συνεισώδευε
 μετὰ τῶν ἱερέων εἰς τὴν μεγάλην
 εἰσοδον, καὶ μὲ ποῖον τρόπον. 100.
 Πότε ἀνίσταται, καὶ πότε κάθεται
 εἰς τὴν λειτουργίαν. 401. Ἐθυμιάζε
 σταυροειδῶς τὴν ἁγίαν τραπέζαν,
 καὶ τὸν πατριάρχην. 163. Ἐμετα-
 λάμβανε μέσα εἰς τὸ ἅγιον βῆμα.
 163.
 Βασιλικαὶ πύλαι, διατί πότε κλείον-
 ται εἰς ταῖς ἀκολουθίας καὶ πότε
 ἀνοίγονται. 55.
 Βηλόθυρα, ἢ βημόθυρα, πότε πρέπει
 νὰ ἀνοίγωνται. 58.
 Βῆμα ἅγιον, καὶ τὰ αὐτοῦ συνώνυμα.
 56. Τί σημαδεύει. 55.
 Βώνας καρδιάλις ἀποδεικνύει, ὅτι ὅλη
 ἡ ἁγία ἐκκλησία ἀνατολικὴ καὶ δυτι-

κή νὰ ἐμετεχειρίσθῃ διὰ χιλίους καὶ περὶ σποτέρους χρόνους ἔργους εἰς τὴν λειτουργίαν, ἐν ζύμῳ. 37. Ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ πρῶτος νὰ μὴ ἐστάθῃ εἰς τὴν δύσιν τῶν ἀζύμων ὁ ἐφευρετής. 37. Ἐπιτομὴ τῶν ἐπιτομῶν. 101. Πονηρικὸν καὶ ἀναγκαστικὸν. 101. Γάμοι παράνομοι. 8. Γάμου ὄρος. 17. Ἰλν. 10. 6. Εἶδος. 12. Τέλος. 8. Γενεά, σημαίνει εἰς πολλὰ μέρη τῆς Γραφῆς τοὺς Χριστιανούς. 82. Γεννηθῆτω φῶς, ἐξηγεῖται κατὰ τὸ γράμμα, ἀναγωγικῶς, τροπολογικῶς, ἀλληγορικῶς. 83. Γεώργιος ὁ Καλοχαιρέτης πότε καὶ πόθεν ἤφερεν εἰς τοὺς Κορυφούς τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος. 147. Γεώργιος ὁ Καππαδόκης εὐθὺς ὁποῦ τοῦ ἐσίμωσεν μετὰ τὰ ἅγια πρὸς μεταλήψιν ὁ ἅγιος Θεόδωρος, ἐλυθήκανε τὰ σίδηρα, μετὰ τὰ ὁποῖα τὸν εἶχαν δεμένον. 164. Γνώμη ὀρθόδοξος καὶ πιστὴ, ποῖα. 178. Γονυκλισίαν τί γροικοῦν οἱ πατέρες. 85. Γονυκλισίας ἀκολουθία. 98. Γονυκλισία τὰς Κυριακάς καὶ τὰς ἡμέρας τῆς πεντηκοστῆς ἀπαγορεύεται, καὶ διατί. 86. Γοργόνια Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀδελφῆ κρατημένη χερία καὶ ποδάρια, εὐθὺς ὁποῦ ἐμετάλαβε τὰ ἅγια, ἔλαβε τὴν υγίαν τῆς. 164. Γράμμα τῆς Θείας Γραφῆς. 82. Γρηγόριος ὁ Διάλογος νύττοντας μίαν πυξίδα ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἔπρεζεν εὐθὺς αἷμα. 167. Γρηγορίου Διάλογου θαύμα διὰ τὸν βασιλέα Τραϊανόν. 143. Γρηγόριος ὁ τοῦ Θεολόγου πατὴρ ἐλειτούργησεν εἰς τὸ κελλί του, μετὰ τὸ νὰ τοῦ εἰρεθοῦν ἀοράτως καὶ βῆμα καὶ θυσιαστήριον, καὶ ἄρτος εἰς ἱερωσύνην καὶ οἶνος. 69. 166. Γυναικίτης. 54. Πρῶτος αὐτοῦ ἐφευρετής ὁ μέγας Βασίλειος. 54.

Γυναικῶν διακομιστῶν ἴδια. 14. Γυναικῶν ἡ διακονία πότε ἔπαυσεν. 14. Δέσεις ἐκτενής. 94. Δέσεις τῶν πατέρων διὰ τὸν βασιλέα Θεόφιλον. 143. Δέσεις ὑπὲρ τῶν καταχουμένων. 95. Δέσεις πόθεν ὀνομάσθησαν. 64. Δεσμὴν καὶ λύσιν ἡ ἐξουσία ἐδόθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅχι εἰς μόνους τοὺς ἀποστόλους, οὔτε εἰς μόνον τὸν Πέτρον. 4. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν, ὅταν ψάλλεται, πρέπει ὅλοι νὰ προσπίπτωμεν εἰς τὴν γῆν. 85. Δὲν πρέπει νὰ γίνεται τοῦτο τὰς Κυριακάς καὶ τὰς ἡμέρας τῆς πεντηκοστῆς. 86. Δευτέρα τοῦ Χριστοῦ παρουσία πότε χαρακτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 172. Χαρακτηρίζεται καὶ διὰ τῆς μεγάλης εἰσόδου. 98. Διακονικὰ ποῖα καὶ πόθεν λέγονται. 64. Διακονικὸν τί. 58. Διάκονοι παλαιότερον ἐπήγειναν τριγύρω εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λέγοντας τῶν Χριστιανῶν νὰ στέκουν μετὰ προσοχὴν, καὶ νὰ μὴ συντυχαίνου ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον. 152. Διάκονοι, ποῖας τάξεως. 52. Διάκονος διατί δένει τριγύρω εἰς ταῖς πλάταις τοῦ τῷ ὥρειον. 153. Διακόνου ἐτυμολογία. 14. Διακόνου ἴδια. 13. Διαμαρτυρόμενοι, ἀθετοῦσι πέντε μυστήρια. 4. Ἀθετοῦσι τὴν μετουσίωσιν ἐν τῇ εὐχαριστίᾳ. 4. Ἀθετοῦσι τὰς ὑπὲρ κεκοιμημένων δεήσεις. 144. Διδαχὴ ἐγένετο εἰς ὅλας τὰς λειτουργίας. 47. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ γένη χωρὶς θέλημα τοῦ οἰκείου ποιμένος. 56. Διεγείρουσα χάρις, ποῖα. 65. Δικαιοῦσα χάρις, ποῖα. 66. Πότε δίδεται τοῦ ἀνθρώπου. 147. Δικήριον τί σημαίνει. 87.

Δίκτυα ἀπὸ ξύλου, τί. 57. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου συγράμματα πότε ἀμφίβολα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. 63. Δεκτὰ τοῖς μετὰ ταῦτα. 63. Γνήσια πολλαχόθεν μαρτυροῦνται. 63. 191. Διατί ἀποβάλλουσι αὐτὰ οἱ αἰρετικοί. 192. Ἡ ὑπὸ αὐτοῦ ἐκτιθεμένη λειτουργία φαίνεται αὐτῇ ἡ τοῦ Ἰακώβου. 63. Διοσκόρου αἵρεσις. 118. Δίπτυχα εἰρηνικὰ μετὰ χαρῆς τοῦ λαοῦ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. 144. Δίπτυχα τί πράγμα εἶναι. 145. Τριῶν λογιῶν. 145. Ἐτυμολογία αὐτῶν. 145. Εἰς τὰ δίπτυχα ἔστανε νὰ δοξάζωνται οἱ ἅγιοι διὰ ἅγιοι, νὰ γνωρίζωνται οἱ ὀρθόδοξοι διὰ ὀρθόδοξοι, οἱ αἰρετικοὶ διὰ αἰρετικοί. 145. Δισκάριον τί σημαδεύει. 30. Διφυῆς ἄνθραξ. Ἰδὲ ἄνθραξ. Δόξα ἐν ὑψίστοις, διατί λέγεται μυστικῶς εἰς τὴν λειτουργίαν. 129. Δοξάζουσα χάρις ποῖα. 66. Δοξολογία, ἀχώριστος τῆς Κυριακῆς προσευχῆς. 182. Μὴ παρόντος ἰσρέως, λέγεται καὶ ὑπὸ λαϊκοῦ. 182. Δουλεία ἔρχεται τῶν ἁγίων, καὶ διατί. 120. Δραστικὴ χάρις ποῖα. 66. Δρύφακτα ποῖα. 57. Δυνάμεων ἐτυμολογία. 138. Δῶρα διατί σκεπάζονται εἰς τὴν προσκομιδῆν. 49. Διατί εὐλογοῦνται σταυροειδῶς. 135. Εἰς τὴν λειτουργίαν προσκυνοῦνται πρὸ τοῦ ἁρισμοῦ δουλικῶς, λατρευτικῶς κατόπι ἀπὸ τὴν μετουσίωσιν. 99. 120. Δῶρων προσκύνσεις εἰς τὴν μεγάλην εἴσοδον διατί γίνεται. 99. Διατί δειχνοῦνται τοῦ λαοῦ σκεπασμένα τὴν ὥραν τῆς μεταλήψεως. 172.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ἑβραίων προφάσεις διὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν παρουσίαν. 81.

Ἔθνη ἐγνώρισαν εἰς τὰ Θεῖα κάποιον Τριάδος σκιάν. 74. Ἐξ ἑθῶν πρῶτος Χριστιανὸς ὁ Κορνήλιος. 80. Εἶδη τοῦ μυστηρίου τῆς λειτουργίας ποῖα. 136. Εἶδος τῶν μυστηρίων. 6. 41. Εἰδῶλων ἐξοστρακισμός. 78. Εἰκόνες προσκυνοῦνται τιμητικῶς καὶ σχετικῶς. 120. 184. Εἰκονοκλάσται, ἤτε εἰκονομάχοι. 120. Εἰλητὸν πότε ἐξαπλοῦται, καὶ διατί. 95. Τί σημαδεύει. 31. Ἐτυμολογία αὐτοῦ. 31. Συνώνυμα. 31. Εἴπωμεν πάντες, ἐξηγεῖται. 94. Εἰρήνη, καὶ ἡ μετὰ Θεοῦ ἔνωσις. 64. Εἰρήνη, πόσον ἀναγκαῖα, εἰς τοὺς Χριστιανούς. 63. Εἰρήνη πᾶσιν, ἐξηγεῖται. 105. Εἰρήνης συνώνυμα. 105. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ἐξηγεῖται. 63. Ἐν εἰρήνῃ προέλωμεν, ἐξηγεῖται. 175. Εἰρηνικὰ πόθεν λέγονται. 64. Εἰρμός τί, καὶ πόθεν. 24. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου τί σημαίνει. 85. Εἴσοδος μεγάλη περιγράφεται. 100. Εἴσοδος μεγάλη σημαίνουσα. 98. Ἀνακεφαλαίωσις. 102. Εἴσοδος τῶν λειτουργιῶν Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου, καὶ τῆς τῶν προηγουμένων, διαφορὰ. 99. Εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα. 124. Ἐκκλησία σημαίνει δύο. 31. Ἐκκλησία καθολικὴ. 32. Ἐκκλησίας συνώνυμα. 55. Ἐκκλησία κινήτη εἰς τὰ στρατόπεδα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. 68. Ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας τάξεις τρεῖς. 51. Ἐκτενὴς μεγάλη, ποῖα. 94. Ἐκφωνήσεις, διατί ταῖς λέγει ὁ ἱερεὺς, ἢ ὁ ἱεράρχης. 67. Ἐκφώνως διατί μνημονεύεται μοναχῶν ἡ παρθένος. 138. Ἐλαίον καὶ λαμπάδες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν ἀποστόλων. 49. Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως, ἐξη-

γείται. 124. Ἐλέω Θεοῦ, υπέγραψαν ὅλοι οἱ ἱεραμένοι, ὡς καὶ διάκονοι, καὶ μοναχοί. 148.
 Ἐμβολοὶ ποιοί. 54. Ἐμβολος ἄλλο, καὶ ἄλλο ὁ νάρθηξ. 54. Πόθεν λέγεται. 54.
 Ἐναντιώσεις τῶν ἀμαρτιῶν. 186.
 Ἐνεργούμενοι δύο λογίων. 53. Ἐνεργούμενοι ποίας τάξεως. 52.
 Ἐνεργοῦσα χάρις ποία. 65.
 Ἐν ὀνόματι Κυρίου. ἐξηγείται. 130.
 Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. ἐξηγείται. 144.
 Ἐν τάφῳ σωματικῶς, Θεοπαράδοτον. 50.
 Ἐντεύξεις ποίαι. 104.
 Ἐντολαὶ τῆς ἀγάπης, δύο. 183. Τοῦ Θεοῦ. 184. Τῆς ἐκκλησίας. 185.
 Ἐνωσις τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος, τί χαρακτηρίζει. 156. Ἐγίνετο πάλαι καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ ἄρτῳ. 48.
 Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου. ἐξηγείται. 137.
 Ἐξαποστειλάρια πόθεν ὀνομάσθησαν. 24.
 Ἐξαρχοὶ ποιοί. 13.
 Ἐξομολόγησις. Ἰδὲ Μετάνοια. Ἐξομολόγησις τῶν ἱερῶν ἀναγκαῖα πρὸς τῆς ἱερουργίας. 19.
 Ἐξομολογούμενοι διατί κάνουν τὸν κανόνα ὄχι πλέον δημόσιον, ὡς ἐσυνήθη παλαιότερον ἡ ἐκκλησία. 54.
 Ἐξοριστῶν ἴδια. 14.
 Ἐξουσιῶν ἐτυμολογία. 138.
 Ἐξω σοφία ἀναγκαῖα τοῖς ἱερεῦσι κατὰ Χρυσόστομον. 88.
 Ἐπακολουθοῦσα χάρις, ποία. 66.
 Ἐπιγονάτιον, ἴδιον τοῦ ἀρχιερέως. 28. Φέρουσιν αὐτὸ καὶ οἱ ἐν ἀξίᾳ ἱερεῖς. 29. Ἐτυμολογία αὐτοῦ. 29. Σημασίαι. 29.
 Ἐπίκλησιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος τῆν εἰσφέρει καὶ ὁ Χρυσόστομος, καὶ ὁ Βασίλειος, καὶ ὁ ἱερός Κλήμης, καὶ Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής, καὶ ὁ Ἀδελφός. 135. Ἀναγκαῖα εἶναι εἰς ἄ-

γιασμὸν τῶν δώρων. 137. Ἀφαιρέσαντες αὐτὴν οἱ Λατίνοι δὲν τελοῦσι μυστήριον. 137. 193.
 Ἐπιλεγόμενα καὶ προλεγόμενα τῶν μυστηρίων ἀναγκαῖα. 14.
 Ἐπίλογος τῆς λειτουργίας. 176.
 Ἐπιμάνικα πόθεν λέγονται. 27. Σημασίαι αὐτῶν τέσσαρες. 27.
 Ἐπινίκιος ὕμνος, ἐξηγείται. 129. Διατί ἐτὶ ὀνομάσθη. 129. Διατί μέρος οὐράνιος, καὶ μέρος ἐπίγειος. 129.
 Ἐπιούσιον, ἐξηγείται. 149. 150. Ἐτυμολογία αὐτοῦ. 150.
 Ἐπίσκοπος, πόθεν λέγεται. 13.
 Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη, πότε ἄρχισε νὰ ψάλλεται. 142. Θαῦμα δι' αὐτὸ τῆς παρθένου. 142.
 Ἐπιστροφή τῶν ἐθνῶν εἰς Χριστόν. 78.
 Ἐπιτίμιον. Ἰδὲ Ἰκανοποίησις.
 Ἐπιτραχίλιον, πόθεν λέγεται. 26. Σημαινόμενα αὐτοῦ. 26.
 Ἐπιτριβὴ, τί. 10. Δὲν ὠφελεῖ χωρὶς τῆν ἐξομολόγησιν. 10.
 Ἐπιφανίου ῥητὸν περὶ τῆς αἰρέσεως τῶν Ἐβιωνιτῶν, ἐξηγείται. 87. 88.
 Ἐπταπάπαδον, τί πράγμα εἶναι. 90.
 Ἔργα καλὰ ἀναγκαῖα πρὸς σωτηρίαν. 113. Ἔργα τῆς ἐλεημοσύνης σωματικά. 185. Πνευματικά. 186.
 Ἐρωτήσεις ἐπτά ἀναγκαῖαι τῶν πνευματικῶν πατέρων πρὸς τοὺς ἐξομολογούμενους. 11.
 Ἐστὴ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη. ἐξηγείται κατὰ τὸ γράμμα, ἀναγωγικῶς, ἀλληγορικῶς, τροπολογικῶς. 82.
 Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ. 96.
 Ἐτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον αἷμά σου, ἐξηγ. 159.
 Ἐτοιμασία πρὸς ἱερουργ. τοῦ ἱερέως. 19.
 Εὐαγγέλια, εἰς ποίαν γλῶσσαν ἐγράφησαν. 94. Εὐαγγέλιον ὅταν ἀναγινώσκεται, διατί πρέπει νὰ κλινώμεν τὴν κεφαλὴν. 93. Ὅτι ὄρθιοι ἱστάμενοι πρέπει νὰ τὸ ἀκροάζομεθα. 192. Παλαιότερον ἐφυλάττετο εἰς

τὴν πρόθεσιν. 87. Ἐτυμολογία αὐτοῦ. 192.
 Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου, πότε χαρακτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 39.
 Εὐαγγελιστὰὶ πότε ἐγράψαν τὰ αὐτῶν Εὐαγγέλια. 94.
 Εὐλογία. Ἰδὲ Ἀντίδωρον.
 Εὐλογία τοῦ λαοῦ ἁ. εἰς τὴν λειτουργίαν, τί σημαίνει. 87.
 Εὐνομιανῶν αἵρεσις. 117.
 Εὐτυχοὺς ἀρχιμανδρίτου αἵρεσις. 118.
 Εὐφημία παλαιότερον εἰς τὴν λειτουργίαν τριῶν μόνων ἀρχιερέων. 146.
 Εὐφημία τῶν τεσσάρων πατριαρχῶν. 145.
 Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐξηγ. 125.
 Εὐχαριστίας ὄρος. 16. Ἰλν. 9. 189.
 Εἶδος. 12. 137. 193. Τέλος. 8.
 Καινοτομίαι Λατίνων περὶ τὴν εὐχαριστίαν. 38. 137. 193. Εὐχαριστία μετὰ τὸν ἁγιασμὸν δὲν εἶναι τύπος, ἢ εἰκὼν, ἢ ἀντίτυπον, ἀλλ' αὐτὸ οὐσιωδῶς τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ αἷμα. 136. 159. 160.
 Εὐχαριστικὸν τῆς θυσίας, τί. 44.
 Εὐχέλαιον, διατί τελεῖται πολλάκις. 47. Ὅρος αὐτοῦ. 47. Ἰλν. 10. Εἶδος. 12. Τέλος. 8. Δὲν πρέπει νὰ διδεται μόνον εἰς τοὺς ψυχρὸβραγουῦντας, ὡς ποιοῦσιν οἱ Λατίνοι. 5.
 Εὐχὴ κατανοκτικωτάτη τῶν ἱερῶν ἀποστόλων πρὸς τὸν ἁγιασμὸν τῶν μυστηρίων. 126. Εὐχαὶ ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων. 144. 196. Εὐχὴ ἱλασμοῦ ἦτο ὀπισθάμβωνος. 176.
 Εὐφημερία μεγαλόδοξος τῆς ἁγίας Σοφίας. 14.
 Εὐθρα σβύνει τὴν χάριν τῆς λειτουργίας. 64.
 Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον. ἐξηγ. 125.
 Ἐὼς οὐ. ἐξηγείται. 141.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

Ζέον, διατί βράνεται εἰς τὸ ποτήριον εἰς τὸν καιρὸν τοῦ κοινωνικοῦ, καὶ

ὄχι εἰς προσκομιδὴν. 157. Σημαινόμενα αὐτοῦ. 157.

Ζύμη, ὅπου ἔστελλαν πρὸς κοινωνίαν τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης οἱ πάλαι ἀρχιερεῖς, τί ἦτονε. 37.

Ζῶα τετραπρόσωπα, ὅπου εἶδεν ὁ Ἰεζεκιήλ, τί ἐσήμαιναν. 93.

Ζώνης σημασία. 26.

Η

Ἡμέρα φυσικὴ, πότε ἄρχεται. 70.

Ἡμεροβαπτιστῶν αἵρεσις. 113.

Ἡμιαρείων αἵρεσις. 142.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός. ἐξηγείται. 122. Ἡ ἐν τῇ τετυπωμένη λειτουργίᾳ τοῦ Ἀδελφοθέου ἀντίστοιχος ἐκφώνησις πῶς φαίνεται διορθωτέα. 123.

Θ

Θαλασσίδιον, τί, καὶ πόθεν ὀνομάσθη. 58.

Θάνατος, ζωὴ τοῖς πιστοῖς. 112.

Θαῦμα τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἔμπροσθεν τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου. 116.

Θαύματα τοῦ ἁγίου ἄρτου. 164.

Θαύματα δὲν κάνουν μακάριον τὸν πιστεύοντα. 168. Διατί τόσα εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἀποστόλων. 168. Γίνονται καὶ τώρα πολλά. 168.

Θέκλης τῆς πρωτομάρτυρος θαῦμα διὰ Φαλκονίλλην τὴν Ἑλληνίδα. 143.

Θεοδόσιος ὁ κοινοβιάρχης ἔλαβε προσφορὰν οὐρανῶθεν εἰς ἱερουργίαν. 166.

Θεοδόσιος ὁ μέγας ἔβαλε τὸν θρόνον του κατόπι ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς. 87.

Θεοδοτιανῶν αἵρεσις. 141.

Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης ἐχάρισε τὸ ἅγιον λείψανον τῆς πολιτείας τῶν Κορυφῶν ὁ Καλοχαιρέτης. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεοδώριτου ἀνατροπὴ τῶν ἱερέων. 54.

Θεόδωρος Μοφουεστίας ἀνεθεματίσθη ὑπὸ τῆς ε. συνόδου. 119. Αἵρεσις αὐτοῦ 119.
 Θεοπασιχτῶν αἵρεσις. 89.
 Θεός, εἷς καὶ μόνος κατ' οὐσίαν. 73. Μὲ τὸ νὰ λογιᾶσθαι τὸ πρᾶγμα, γίνεται. 3. Ὄλος ἐνέργεια. 75. Τριπλῶς κατὰ τοὺς χαρακτῆρας. 73. Ὡς Θεός, φύσει γνωστὸς, ὡς τρισυπόστατος ἐξ ἀποκαλύψεως. 73.
 Θεοτόκε παρθένε, ἐξηγεῖται. ἀπλᾶ. 183
 Θεοτόκος, τὸ εἶχεν ἡ ἐκκλησία πρὶν τῆς ἐν Εφέσῳ συνόδου. 61. Τὴν ὄντως Θεοτόκον. ἐξηγεῖται. 144.
 Θεοφύρον ἔλεγεν ὁ Νεστόριος τὸν Χριστόν. 142.
 Θρόνοι, διατὶ ὠνομάσθη. οὕτω. 138.
 Θρόνος. Ἰδὲ Εἰλητόν.
 Θρόνου περιωπῆ, τὸ στασείδιον τοῦ ἀρχιερέως. 56.
 Θυμίαμα ἔλαβεν ἡ ἐκκλησία ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν ἀποστόλων. 49. Θυμίαμα τῆς προθέσεως, σημαίνει δύο. 49
 Πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου, τί χαρακτηρίζει. 92. Τὴν ὥραν τοῦ Χερουθικοῦ τί σημαδεύει. 102. Τὸ τῆς τραπέζης κατόπι ἀπὸ τὸ Χερουθικόν, τί σημαδεύει. 102. Τὸ ὕπερον, τί εἰκονίζει. 172. Θυμιάματος στέρησις εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀντιχρίστου. 49.
 Θυμιατῆρ, τί σημαίνει. 50.
 Θύραι τοῦ ἁγίου βήματος, καὶ τὰ τούτων συνώνυμα. 57. Διατὶ κλείονται μετὰ τὸ, ἢ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰ ἐξῆς. 123
 Θυσία ἀναίμακτος ἡ ἱερὰ λειτουργία, ὄχι ἀναίματος, διατὶ. 136.
 Θυσιαστήριον μονογενές, διατὶ κρᾶζεται ἡ ἁγία τράπεζα. 59.

I

Ἰά, σημαίνει Κύριος. 92. Ἀμφιβάλλεται ἂν εἶναι συγκοπὴ τοῦ τετραγράμματος ὀνόματος. 92.
 Ἰακώβου λειτουργία ἀναμφίβολος. 61

Ἰβρα ἡ λεγομένη ἐπιστολὴ πρὸς Μάριν ἀνεθεματίσθη ὑπὸ τῆς ε. συνόδου. 119
 Ἰδιότητες εἴκοσι ἐπτὰ τῶν οὐρανίων ταγματῶν ὄλαις εὐρίσκονται ἀσυγκρίτως εἰς τὴν παρθένον. 138.
 Ἰδοὺ ἡ παρθένος. 75.
 Ἰεράρχαι, ποίας τάξεως. 52.
 Ἰεραρχίας οὐρανόθεν ὄρος. 139. Ἰεραρχία τρεῖς τῶν οὐρανίων δυνάμ. 138.
 Ἰερεὺς, τί. 1. Ἰερέως βάρη. 4. Ἰερεὺς, αἴτιον τῶν μυστηρίων ὀργανικόν. 17
 Ἰερέων ἀσελγῶν εἰς τὸ φανερόν, καὶ ἀμετανοήτων, δὲν πρέπει νὰ ἀκούωμεν τὴν λειτουργίαν τους. 45. Ἰερέως ἐγκλημα, διατὶ δὲν ἐλειτούργα περὶ τρίτην ὥραν. 68. Ἰερεῖς πρέπει νὰ ἔχουν τὸν τόπον εἰς ὅλα ἀπὸ ὄλους. 87. Ἰερέων προνόμια, ὅπου τοὺς ἔδωκαν οἱ βασιλεῖς εἰς χάριν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος. 87. Ἰερεῖς, διατὶ εἰς τὴν πρώτην εἴσοδον ρίχνουν κάτω τὸ φαλόνιον. 88. Διατὶ κρᾶζονται ἐπτὰ εἰς τὸ εὐχάλαιον καὶ εἰς ταῖς λειτουργίαις. 90. Ἰερεῖς δὲν εἶναι διάδοχοι τοῦ Χριστοῦ. 170.
 Ἰερεὺς καὶ διάκονος εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας εἰκονίζουσι τοὺς δύο δὺο ἄνδρας, ὅπου ἐφάνηκαν τῶν ἀποστόλων εἰς τὴν ἀνάληψιν. 172.
 Ἰερεῖς εἰς τὴν θείαν ἱερουργίαν πρέπει νὰ ἔχουν γνώμην ὀρθόδοξον καὶ πιστήν. 179. Ἐχουνε χρέος νὰ νοθεοῦν εἰς τὰ θεῖα τὸν ἀπλοῦν λαόν καὶ τοὺς ἰδιώτας. 180.
 Ἰερωσύνης ὄρος. 16. Ἰλη. 9. Εἶδος. 12. Τέλος. 7. Διατὶ δὲν δευτερονομεῖται. 15.
 Ἰερωσύνη τῶν Ἑβραίων ἀφανισμένη. 78
 Ἰεωβά. Ἰδὲ Τετραγράμματος.
 ἸΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΝΙΚΑ. ὀνόματα τριῶν σταυρῶν εἰς τὸ Βυζάντιον. 41.
 Ἰκανοποίησις, τί. 10. 189. Ἰκανοποίησις τῶν παλαιῶν φροβέρων. 10.
 Ἰλασθητικὸν τῆς θυσίας, τί. 44.
 Ἰλασμοῦ εὐχὴ, καὶ ἡ ταύτης ἑτυμολογία. 176.

Ἰουδαῖοι, πλέον ἄγνωστοι παρ' αὐτὰ τὰ ἄλογα ζῶα. 75.
 Ἰούδας, ἂν μετέλαβε τῶν μυστηρίων. 134. Ἰούδας, ὅποιος κοινωνεῖ ἀναξίως. 155. 161.
 Ἰωάννης ὁ Καλυβίτης διὰ ἕξ χρόνους δὲν ἔζη μετ' ἄλλο, παρὰ μετ' ἁγίαν κοινωνίαν. 166.
 Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἱερατικὸν ἔνδυμα. 25.

K

Καθαίρομένων τάξεις, ποία. 52. Καθαίρομένων ἐκβολή. 97.
 Καθαροί, ποίας τάξεως. 52.
 Καθιέρωσις. Ἰδ. Ἀντιμήσιον.
 Καθολικὴ πίστις, ποία. 95.
 Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ. ἐξηγεῖται. 146.
 Καὶ ἔσται τὰ ἐλεη τοῦ μεγάλου Θεοῦ. ἐξηγεῖται. 147.
 Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα. 148.
 Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου. ἐξηγεῖται. 124.
 Καὶ πάντων, καὶ πασῶν. ἐξηγ. 145.
 Καλύμματα, πόθεν λέγονται. 49. Τοῦ δισκαρίου καὶ ποτηρίου, τί σημαδεύουν. 34.
 Καμπάναις δώδεκα ἔσειλε χάρισμα ἢ αὐθεντία τῶν Βενετιῶν διὰ τὴν ἁγίαν Σοφίαν. 33. Καμπάναις πότε ἄρχισαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. 33
 Πῶς ταῖς ὠνόμασαν οἱ ἐδικοί μας. 33
 Κανδήλα ἀκοίμητος, τί σημαίνει. 59.
 Συνώνυμα αὐτῆς. 59.
 Κανὼν, πόθεν ὠνομάσθη. 23.
 Κανὼν. Ἰδὲ Ἰκανοποίησις.
 Καρποὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 188.
 Κατακλαστόν. Ἰδὲ Ἀντίδωρον.
 Κατὰ μίμησιν τῶν ἁγίων, τοῦ Ἐπιφάνου, ἐξηγεῖται. 85.
 Καταπέτασμα, καὶ τὰ αὐτοῦ ὀνόματα. 57
 ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ
 Κατηχηταί, ποῖοι. 14.
 Κατηχουμένηα, ποία. 53.

Κατηχούμενοι, ποίας τάξεως. 52.
 Κατηχουμένων ἑτυμολογία. 52. Κατηχούμενοι, ποῖοι. 52. Δύο λογίων. 52. Ἐκβάλλονται, καὶ διατί. 95.
 Ἐκβολὴ αὐτῶν, τί σημαίνει, 96.
 Κατηχούμενα ἀναγκαῖα καὶ εἰς τοὺς καιροὺς μας. 96.
 Κηροφόρων ἴδια. 14.
 Κήρυγμα τῶν ἐβδομήκοντα εἰς ποῖους τόπους. 79.
 Κήρυγμα τῶν τριῶν χρόνων τοῦ Χριστοῦ, πότε χαρακτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 94.
 Κλάδοι τῶν ἁμαρτιῶν. 186.
 Κλήμεντος λειτουργία. 61.
 Κόγχη τοῦ θυσιαστηρίου, τί. 59.
 Κοινωνία εἰς τὸ στόμα τῶν Χριστιανῶν, πότε ἄρχισε. 155. 156. Κοινωνία τῶν ἀβρωστημένων πρέπει νὰ γίνεται μετὰ παρῆρησίας. 48. Ἰδὲ καὶ Εὐχαριστία.
 Κοντακίου ἑτυμολογία. 23. Κοντάκιον πρῶτον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 23.
 Κοντακίων ἐφευρετής, ποῖος. 23.
 Κορνήλιος, πρῶτος ἐξ ἐθνῶν Χριστιανός. 80.
 Κρήτης συνθήκη νὰ λέγεται λειτουργία καὶ περὶ τὴν αὐγήν. 71.
 Κυριακὴ προσευχὴ. Ἰδὲ Πάτερ ἡμῶν.
 Κυριακόν, ἡ ἐκκλησία. 52.
 Κύριε ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα. δὲν πρέπει νὰ λέγεται εἰς τὴν ἐπίκλησιν 132.
 Κύριε οὐκ εἰμι ἱκανός, οὐκ εἰμι ἄξιος, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εισέλθῃς. ἐξηγεῖται. 162.
 Κύριλλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς, διατὶ ἀντιστάθη, διὰ νὰ μὴ γραφθῇ εἰς τὰ δίπτυχα ὁ Χρυσόστομος. 145.
 Κύριλλος ὁ Ἱεροσολύμων τοῦ Ἰακώβου τὴν λειτουργίαν ἐξηγεῖ. 62.
 Κυριοτήτων ἑτυμολογία. 138.
 Κύρου Ἀλεξανδρείας αἵρεσις. 120.
 Κωνσταντῖνος ὁ μέγας πόσον ἐτίμα τοὺς ἱερεῖς. 87.

Α
 Λάβετε, φάγετε. 134.
 Λαβίς, πότε ἐπενοήθη, και διατί. 155. 156. 173.
 Λαϊκός, δὲν ἠμπορεῖ νὰ διδάξῃ ἐπ' ἄμβωνος. 56. Δὲν πρέπει νὰ ἐμβαίη εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, ἕξω ἀπὸ τὸν βασιλέα. 57.
 Λαὸς ὅλος ἀποκρίνετον παλαιὰ εἰς τὴν λειτουργίαν. 60. Λαὸς παλαιόθεν δὲν ἔβγαινε ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ἐὰν πρῶτον δὲν ἐλάμβανε τὴν ἐσχάτην εὐλογίαν τοῦ, Φυλάξει Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς. 177. Λαοῦ θόρυβος εἰς τὸ Βυζάντιον διὰ τὰ δίπτυχα. 145.
 Λατίνων καινοτομίαι περὶ τὸ μύρον. 4. Περί τὸ εὐχέλαιον. 5. Περί τὴν εὐχαριστίαν. 38. 47. 137. 193.
 Περί τὴν ἐξομολόγησιν. 189. Αἵρεσις περὶ τὴν ἐκπόρευσιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 115.
 Λατρεία δὲν δίδεται μῆτε τῶν εἰκόγων, μῆτε τῶν ἁγίων, μῆτε τῶν ἀγγέλων, παρὰ τοῦ Θεοῦ. 120. Προσφέρεται εἰς τὰ τίμια δῶρα μετὰ τὸν ἁγιασμόν. 99.
 Λατρευτικὸν τῆς θυσίας, τί. 44.
 Λειτουργία παλαιαί, οὐ πᾶσαι δεκταί. 61. Λειτουργία, εἰκὼν πάσης τῆς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας. 174.
 Μία τὴν ἡμέραν εἰς κάθε τράπεζαν, διατί. 15. 59. Λειτουργία πρὸ τοῦ ἡλίου τῆς ἁγίας λαμπρᾶς, τί σημαίνει. 70. Λειτουργία περὶ τὴν αὐγὴν, περὶ πρώτην ὥραν, περὶ δευτέραν, περὶ τρίτην, περὶ τετάρτην, περὶ τὸ ἄριστον, περὶ ἐνάτην, περὶ δεκάτην, περὶ πρώτην και δευτέραν ὥραν τῆς νυκτός, νυκτεριναί. 74. Εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐθὺς μετὰ τὸν ὄρθρον. 74.
 Λειτουργία εἰς ὥρας διαφόρους, διατί ἐθέσπισεν ὁ ἡμέτερος πρωτοπαπᾶς. 68. Λειτουργία παλαιόθεν πῶς ἄρχιζε. 60. Λειτουργίας ἀρχή, διατί, Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ

Πατρὸς, και ὄχι, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. 60. Λειτουργίας ἐπιθέτα κατὰ Διονύσιον. 35. Λειτουργίας μέρη τρία. 35. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων. 46. Διατί λέγονται τῇ ἁγία και μεγάλη τεσσαρακοστῇ. 47.
 Λέων, διατί δίδεται τοῦ Μάρκου. 93. Λέοντος τοῦ Γ'. ἀργυραὶ πλάκες. 115.
 Λέων ὁ Θ'. εἰσήγαγε πρῶτος εἰς τὴν δύσιν τὰ ἄζυμα. 38.
 Λιτανείας ὄρος. 48.
 Λιτῆ, ὅταν γίνεται, ἔχουνε χρέος νὰ συντρέχουν, ὅσοι πιστεύουν εἰς Θεὸν, και αὐτὸς ὁ βασιλεύς. 48.
 Λόγια τοῦ Χριστοῦ, Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν, πότε χαρακτηρίζονται εἰς τὴν λειτουργίαν. 175.

Μ

Μαθηματικοὶ ἄνθρωποι, πότε δεκτοὶ τῷ Θεῷ. 88.
 Μαθηταὶ τοῦ ἁγίου Ἀπολλῶ ἐτρέφοντο καθ' ἐβδομάδα διὰ μόνης τῆς Θείας μεταλήψεως. 166.
 Μακαρίου Ἀντιοχείας αἵρεσις. 119.
 Μακαρίου θαῦμα ἐπὶ τῷ ξηρανθέντι κρανίῳ. 143.
 Μακαριότητος ὄροι. 66.
 Μακάρων σώματα, φωτεινά, ἀθάνατα, κοῦφα, λεπτά, εἰς ἄνδρα τέλειον. 113.
 Μακεδονίου αἵρεσις. 117.
 Μανιχαίων αἵρεσις. 142.
 Μαργαρίτης, διατί κράζεται και ὁ ἅγιος ἄρτος. 43. Διατί χρίεται μετὰ τοῦ Δεσποτικοῦ αἵματος τῇ ἁγία και μεγάλη πέμπτη διὰ ὅλον τὸν χρόνον. 47. Μαργαρίτης και ὁ Δεσπότης Χριστός. 44. Και τὸ τίμιον αἷμα. 43.
 Μαρκωνιστῶν αἵρεσις. 113.
 Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ λειτουργ. 61.
 Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελ. λειτουργ. 62.
 Μεγαλυνάρια, διατί ψάλλονται περὶ τὴν ἐνάτην ὥρην. 24.
 Μελιζόμενος, και μὴ διακρίνομενος ἐξηγεῖται. 153.

Μελιζόμενος τοῦ ἁγίου ἄρτου, τί χαρακτηρίζει. 153. Γίνεται κατὰ τὰ συμβεβηκότα τῆς ὕλης τοῦ μυστηρίου, ὄχι κατὰ τὴν οὐσίαν. 154.
 Μελφοδοὶ ἱεροί. 24.
 Μερὶς τῆς παρθένου, διατί βάνεται ἐκ δεξιῶν. 41. Μερίδες διατί ἐβγάζονται και τῶν ἁγίων. 42. Μερίδες τῶν ἀγγέλων δὲν προσφέρονται. 42. Μερίδων ἡ συνήθεια παλαιά. 43. Μερίδων ὠφέλεια ποία. 44. Μερίδας ὑπὲρ τίνων δὲν πρέπει νὰ προσφέρῃ ὁ ἱερεὺς. 44. Μερίδες ἀμαρτωλῶν ἀμετανοήτων δὲν ὠφελοῦν τίποτε. 44. Μερίδων διαφορὰ και τοῦ μαργαρίτου. 44.
 Μερίδες τοῦ ἁγίου ἄρτου μετῃ ἀλλάγησαν εἰς στάχτας ἀμαζόντας βριθοντας καρπῶν. 167.
 Μεσόμφαλον τοῦ ναοῦ, τί. 55.
 Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματι σου τῷ ἁγίῳ, δὲν ἔχει χῶραν εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Βασιλείου. 133.
 Μετάληψις. Ἰδὲ Κοινωνία. Οἱ μεταλαμβάνοντες τῶν ἁγίων δώρων πρέπει κατόπι νὰ προσέχουν περισσότερον, μὴ πέσουν, παρὰ προτιότερα. 174. Οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες ἐν καιρῷ λειτουργίας ἐθεωροῦ τὸντ πάλαι ὡς ἐθνικοί. 45.
 Μεταλλαγὴ τοῦ ἁγίου ἄρτου εἰς πέτραν. 155. Εἰς στάχτην. 155. Εἰς φλόγα. 155. Εἰς βρέφος. 160. 166.
 Εἰς κρέας ζωντανόν, και τοῦ κρέατος πάλιν εἰς ἄρτον, εἰς χεῖρας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου. 165.
 Μετανοίας ὄρος. 17. Ἰλη. 6. 10. Εἶδος. 12. Τέλος. 8. Οἱ διαμαρτυρόμενοι ἀποβάλλουσιν αὐτήν. 4.
 Μετανοοῦντες, ποίας τάξεως. 52. Μετανοούντων ἡ μεγάλη ἱκανοποίησις πᾶσι ἐπαίσει, και διατί. 54.
 Μετὰ φόβου Θεοῦ, τί σημαίνει, και ἡ γάπη προσέθετε. 163.
 Μινιαστῆριον, τί, και πόθεν λέγεται. 58.
 Μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεός, πρῶτον ἐλέ-

γετον τοῦ βασιλέως, ἀπείκει τοῦ πατριάρχου. 100.
 Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. 164.
 Μοναχοί, ποίας τάξεως. 52.
 Μόσχος διατί δίδεται τοῦ Λουκᾶ. 93.
 Μόρου ὄρος. 16. Ἰλη. 9. Εἶδος. 12. Τέλος. 7. Δευτερόνετα εἰς τοὺς ἐξ ἀρνήσεως ἐπιστρέφοντας. 15. Καινοτομίαι Λατίνων περὶ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. 4. Οἱ διαμαρτυρόμενοι ἀποβάλλουσιν αὐτό. 4.
 Μυστηρίου σημασίαι δύο. 3. Ἐτυμολογία. 2. Ὄροι. 2. 3. Μυστήριον, ἄλλο φαίνεται, και ἄλλο εἶναι. 2. Τὰ μυστήρια, ἀμέσως τὰ ἐδιάταξεν ὁ Χριστός. 3. Διὰ σημείων ὕλικῶν, και διατί. 3. 189. Τόποι τῆς Γραφῆς, ὅπου φαίνεται ἡ παράδοσις αὐτῶν. 3. Πόσα. 2. Διατί ἐπτά. 5. Οἱ διαμαρτυρόμενοι ἀθετοῦσι τὰ πέντε. 4. Δὲν γίνονται ἐξ ἔργου τοῦ ἐργαζομένου, ἀλλ' ἐξ ἔργου τοῦ ἐργασμένου. 19. 190. Συνίστανται ἐν τῇ χρῆσει, πλην τῆς ἁγίας εὐχαριστίας. 12.
 Μυστήριον τῆς λειτουργίας μετὰ τὸν ἁγιασμόν δὲν εἶναι τύπος, ἢ εἰκὼν, ἢ ἀντίτυπον, ἀλλ' αὐτὸ οὐσιωδῶς τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, και τὸ αἷμα. 136. 159. 160.

Ν

Ναοὶ κατὰ ἀνατολάς, διατί. 54.
 Ναων σχήματα διάφορα. 54. Ναων μέρη τρία. 54. Ναός, τί σημαίνει. 55. Ναοῦ σημασίαι τρεῖς κατὰ τὰ τρία αὐτοῦ μέρη. 55. Κυρίως ναός, τί. 55. Ναοῦ ὀμφαλός, τί. 55. Ναός τῶν Ἑβραίων ἕως τέλος τοῦ κόσμου ἀφανισμένος. 84.
 Νάρθηκος ἐτυμολογία. 53. Νάρθηκες, τί σημαίνουν. 55.
 Νάρθηξ, και τὸ σκῆπτρον τοῦ βασιλέως. 100.

Νεκρὸν δὲν τὸν ἐδέχθη ἡ γῆ, παρὰ
 μὲ τὸ νὰ ἐγγίξῃ τὸ σκῆνος ὁ ἅγιος
 ἄρτος. 165. Νεκρῶν ἀνάστασις.
 112. 113. Νεστορίου αἵρεσις. 117. 118. Ἐλεγε
 Θεότοκος, ὄχι Θεοτόκος τὴν πανα-
 γίαν παρθένον. 117. 142. Ἐλεγε
 Θεοφόρον τὸν Χριστόν. 142.
 Νιπτήρ, ὅπου ἔκανεν ὁ βασιλεὺς εἰς
 τὴν Κωνσταντινούπολιν. 146. Νι-
 πτήρ εἰς τοὺς Κορυφούς. 146.
 Νίψις χειρῶν τῶν ἱερουργούντων, τί
 σημαίνει. 39. Ἐγένετο τὸ πάλαι με-
 τὰ τὴν προσκομιδὴν. 39. Καὶ ὑπὸ
 τῶν λαϊκῶν ἐγένετο. 39. Πότε ἔ-
 παυσεν εἰς τοὺς λαϊκοὺς, καὶ δια-
 τί. 39.
 Νόημα πνευματικὸν τῆς Γραφῆς τρι-
 πλοῦν. 82.
 Νόμος τριττός. 83.
 Νύξις τοῦ ἀμνοῦ διατί γίνεται ἀπὸ τὸ
 μέρος τῆς ψίχας, καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ
 ἄλλο. 41. Ὅτι ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος
 πρέπει νὰ γίνεται. 40. 190.

Ξ

Ξύλον εἰς ἄρτον, τί ἐγροίκα ὁ Ἰερα-
 μίας. 41.

Ο

Ὁβλίας ἐπωνομάζετο ὁ Ἀδελφθεός,
 ὄχι Ἰούστος. 79.
 Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύ-
 ριε. ἐξηγείται. 176.
 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ἡμῶν, διατί λέγε-
 ται τοῦ ἄσπασμοῦ γινομένου. 106.
 Οἴκου ἐξηγήσεις τρεῖς. 24.
 Οἶνος ὁ προσφερόμενος πρέπει νὰ ἦναι
 καθαρὸς. 189. Οἶνος, πῶς λέγει ἡ
 Γραφή νὰ εὐφραίνῃ Θεὸν ἁπο-
 κειμένου ἀνθρώπου. 41. Διατί μόνον ἄρτος
 καὶ οἶνος προσφέρεται. 37.
 Ὅλη ἡ ἅγια Τριάς κατοικεῖ εἰς τοὺς
 μεταλαμβάνοντας ἄξιως. 155.
 Ὁμοιούσιον ἐβλασφήμουν οἱ Ἀρειανοὶ
 τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τῷ Πατρὶ. 115.

Ὁμοούσιον, τὸ εἶχεν ἡ ἐκκλησία πρὸ
 τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου. 61.
 Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος. διατί
 ψάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ 6'. ἀντι-
 φώνου 72. Ἰπὸ τίνος ἐποιήθη. 73.
 Πότε ἐψάλλετο εἰς τὴν λειτουργίαν
 τοῦ Ἀδελφθεοῦ. 73. Διατί λέγεται
 εἰς τὴν μεγάλην εἴσοδον. 192.
 Ὄνόματα τῆς ἱερᾶς λειτουργίας διά-
 φορα 35. 36.
 Ὄνώριος Ῥώμης μονοθελήτης ἀνεθε-
 ματίσθη ὑπὸ τῆς 5'. οἰκουμενικῆς
 συνόδου. 120.
 Ὁπισθάμβωνος εὐχὴ, πόθεν ὠνομά-
 σθη. 176. Διατί λέγεται ἔξω τοῦ
 βήματος. 176.
 Ὅπως ὁ φιλόκωπος Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 τὰ ἐξῆς. πότε πρέπει νὰ λέγεται εἰς
 τὴν λειτουργίαν τῶν προηγιασμέ-
 νων. 107.
 Ὄρθοι, μεταλαβόντες. ἐξηγείται.
 174. Ὄρθοι πάντες, τοῦ Ἀδελφο-
 θεοῦ, ἐξηγείται. 97. Ἰδὲ καὶ Σοφία.
 Ὄρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀ-
 ληθείας. ἐξηγείται. 144.
 Ὅσα ἀν δῆσητε, καὶ τὰ ἐξῆς, ἐλέ-
 χθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὄχι εἰς τοὺς
 ἀποστόλους μόνους, οὔτε εἰς μόνον
 τὸν Πέτρον. 4.
 Ὅσοι πιστοὶ, ἀρχὴ τῆς λειτουργίας
 τῶν πιστῶν. 97.
 Οὐάλεντος αἵρεσις. 117.
 Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς
 σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ τὰ ἐξῆς.
 101.
 Οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε
 τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον.
 ἐξηγείται. 141.
 Οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὐτῆ. ἐξη-
 γείται. 82.
 Οὐρανίων σωμάτων πολυποίκιλος κί-
 νησις. 84.

Π

Παιδίον βουβὸν καὶ ἄλαλον, μὲ τὸ νὰ

μεταδοθῆ τὸν ἅγιον ἄρτον, εὐθὺς
 ὠμίλησε. 164. Παιδίον Ἰουδαίου εἰς
 κάμινον βληθὲν, χάριτι τοῦ ἁγίου
 ἄρτου διεφυλάχθη. 165. Παιδίον
 ὀλοζώντανον εὐρέθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ
 μεγάλου Βασιλεῖος ἐκεῖ, ὅπου ἔμελλ-
 ε να μελίση τὸν ἅγιον ἄρτον. 166.
 Παλαιὰ Διαθήκη ἀνεγινώσκετο ἐν τῇ
 λειτουργίᾳ. 91.
 Πάλμω τὰ ὑπὲρ Λατίνων ἐπιχειρή-
 ματα ἀνασκευάζονται. 193.
 Παναγία, ἥτε ἄρτου κλάσμα, ὅπου
 συνηθίζεται εἰς τὰ ἁγιομνήσια. 46.
 Διατί τρίγωνος. 46. Διατί ὑψοῦται,
 καὶ τὰ ἐξῆς. 46. Ἀπὸ τὸν καιρὸν
 τῶν ἀποστόλων. 46.
 Πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰῶνων. 173.
 Παράδειγμα τῶν τεσσάρων αἰτίων
 τῶν μυστηρίων. 6. Παράδειγμα φυ-
 σικῶν τῶν διὰ τὴν ὑπὲρ λόγον μετου-
 σίωσιν τῶν μυστηρίων. 136. Πα-
 ράδειγμα ἀπὸ τὴν ἱερὰν Γραφήν.
 137. Παραδείγματα δύο διὰ τὸν
 μελισμὸν τοῦ ἁγίου ἄρτου. 154.
 Παρασχου Κύριε. ἐξηγείται. 104.
 Παρεκκλησία, τί πρᾶγμα εἶναι, καὶ
 διατί ἐπενοήθησαν. 59.
 Παρθένος, υπερβαίνει ἀσυγκρίτως
 ὅλα τὰ οὐράνια τάγματα. 139.
 Πάσχα, ἐτελείτο εἰς διαφόρους ἡμέ-
 ρας κατ' ἐκκλησίας πρὸ τῆς α'. συνό-
 δου. 116.
 Πάτερ ἡμῶν. περιέχει εἰς ὀλίγα λό-
 για ὅλας ταῖς ἀκολουθίας τῆς ἐκ-
 κλησίας. 148. Εἶναι κατὰρα, ὄχι
 εὐχὴ, μὴ συγχωρῶντας τὸν ἐχθρὸν
 ἐκ καρδίας. 149. Ἐξηγείται κατὰ
 παράφρασιν. 149. Ἐξηγείται ἀπλᾶ.
 182.
 Πατὴρ τῶν φῶτων, Υἱοῦ καὶ Πνεύ-
 ματος ἁγίου. 139. Δεχεται ὁ Θεὸς καὶ
 Πατὴρ ἁγίου. 139.
 Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας μόνος δὲν
 ἔσκεπαζεται, τοῦ Εὐαγγελίου ἀνα-
 γινωσκόμενου. 93.

Παῦλος ὁ ἀπόστολος ἐλειτούργησε
 πρὶν νὰ ξημερώσῃ 70.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως μονο-
 θελήτης. 120.
 Παύλου Σαρμοατέως αἵρεσις. 144.
 Πελαγίου αἵρεσις. 147.
 Περιστάσεις διάφοροι ἀλλάσσουν τὴν
 ἁμαρτίαν. 11. Περιστάσεις ὁπὸ
 τῶν ἁμαρτιῶν ἀναγκαῖαι εἰς τὴν
 ἐξομολόγησιν. 11.
 Περιτραχήλιον. Ἰδὲ Ἐπιτραχήλιον.
 Πέτρου τοῦ ἀποστόλου λειτουργία. 62.
 Πέτρου τοῦ Κναφῆως αἵρεσις. 89. Δὲν
 ἀνεθεματίσθη ὑπὸ τῆς 5'. οἰκουμε-
 νικῆς συνόδου, ἀλλὰ πρότερον ἐν
 Ῥώμῃ 119.
 Πέτρος Κωνσταντινουπόλεως μονοθε-
 λήτης. 120.
 Πηγαὶ καὶ φοῖνικες ἐν Αἰλεῖμ, τύπος
 τῶν ἀποστόλων. 79.
 Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. 131. Διατί,
 Πίετε πάντες, καὶ ὄχι, φάγετε πάν-
 τες. 131.
 Πιστεύομεν ὄχι Θεόν, ἢ Χριστόν, ἢ
 Πνεῦμα ἅγιον, ἢ ἐκκλησίαν, ἀλλ',
 εἰς Θεόν, καὶ τὰ ἐξῆς. διατί. 112.
 Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ἰδὲ Σύμβολον.
 Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ἐξηγεῖ-
 ται. 158.
 Πίστις δὲν φθάνει τῆς καρδίας, ἀμὴ
 θέλει καὶ τὴν διὰ στόματος ὁμολο-
 γίαν. 112. Πίστις κατὰ ἀλήθειαν
 ποία. 112. Πίστις χωρὶς θαύματα
 περισεύει, μὲ θαύματα ἀδυναμό-
 νει. 167.
 Πιστὸς, ἀν ἤρχετον εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 κατόπι ἀπὸ τὰ κατηχούμενα, δὲν
 τοῦ ἀνοίγετον. 97.
 Πλήρωμα πίστεως Πνεύματος ἁγίου,
 ἀμὴν. ἐξηγείται. 156.
 Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ
 Κυρίῳ. 103.
 Πλησίον, τίς ἐστίν. 284.
 Πνεῦμα τῆς ἁγίας Γραφῆς, τί. 82.
 Πνεῦμα ἅγιον, ἐφάνη πολλαῖς φοραῖς
 ὀφθαλμοφανῶς εἰς τὴν λειτουργίαν.

135. Πνεύματος ἁγίου ἡ ἐπίκλησις ἀπαραιτήτως ἀναγκαία πρὸς ἁγιασμόν τῶν δώρων. 137. 193. Πνεύματος ἁγίου ἡ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπιδημία, πότε χαρακτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 156. 157. Πνεῦμα ἄγιον, διατί λέγεται καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ. 157. Πνεύματος ἁγίου ἡ εἰς τοὺς ἀποστόλους ἐπιδημία, πότε χαρακτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 172. Πνευματικόν, τί ἐστὶ, καὶ τί ψυχικόν. 114. Ποιητικὸν αἴτιον τῶν ἁγίων ἑπτὰ μυστηρίων. 7. Πολυέλαιον τί, καὶ πολυέλεος. 55. Πολυκάνδηλον, καὶ τὰ αὐτοῦ συνώνυμα. 55. Πολύπτυχα. Ἰδὲ Δίπτυχα. Πολύφωτα. 55. Ποταμοὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ στιχαρίου, τί σημαίνουσι. 26. Ποτήριον, τί σημαδεύει. 30. Πρεσβυτέρου ἴδια. 13. Ἐτυμολογία. 13. Πρεσβύτεροι, ποίας τάξεως. 52. Προδρόμου κήρυγμα, πότε χαρακτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 89. Προηγουμένη χάρις, ποία. 65. Πρόθεσις πότεν λέγεται. 33. Σημασίαι αὐτῆς διαφοροί. 34. Προϊκίς τέσσαρες τῶν μακάρων. 113. Προλεγόμενα τῶν μυστηρίων. 14. Πρόναος, τί. 54. Προσευχῆς σχῆμα ὄρθιον, διατί προτιμάται κατὰ Βασιλείον. 98. Προσευχῆ Κυριακῆ. Ἰδὲ Πάτερ ἡμῶν. Προσκαλοῦσα χάρις, τί. 65. Προσκαίοντες, ποῖοι. 53. Πρόσκαυσις, τί. 53. Προσκομιδῆ, τί πρᾶγμα εἶναι. 36. Ἐτυμολογία αὐτῆς. 36. Ἰπηρεσία. 39. Ἐγένετο τὸ πάλαι ἐν καιρῷ τοῦ Χερουδικοῦ. 35. Προσκομιδῆ τριπλάσιος εἰς τὴν λειτουργίαν. 103. Πρώτη. 103. Δευτέρα. 103. Τρίτη. 103.

Προσκύνησις τῶν δώρων εἰς τὴν μεγάλην εἴσοδον ἀπὸ τοὺς καιροὺς τῶν ἀποστόλων. 99. Τῶν εἰκόνων. 120. 184. Προσφορά, τύπος τῆς κοιλίας τῆς παρθένου. 40. Προσφοραὶ τίνων οὐ δεκταί. 44. Προσφορίδιον, διατί στρογγυλοειδές, καὶ τετράγωνον. 41. Πρόσχωμεν. τί θέλει νὰ εἰπῆ. 91. 152. Πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν. 124. Προφητεῖαι περὶ Χριστοῦ διάφοροι. 77. Προφθάνουσα χάρις, ποία. 66. Πρωτοπαπᾶς, εἰς ἀπουσίαν τῶν πατριαρχῶν εἶχε τὰ προνομία τῆς ἐφημερίας. 146. Ἐλεγε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὸν νιπτῆρα τοῦ βασιλέως. 146. Πύλαι ὠραῖαι. 54. Πυλωρῶν ἴδια. 14. Πυξίς ἱερά, καὶ Πυξόμηλον, τί. 59. Πῦρ τοῦ θυμιατηρίου, τί σημαίνει. 50. Πύρρος Κωνσταντινουπόλεως μονοθελήτης. 120. Πῶς ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος μεταβάλλονται εἰς σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ. 12

P

Ῥιπίδια, τί σημαίνουσι. 98. Ῥιπίδιον χρήσεις δύο. 135. Ῥωμανὸς ὁ ἅγιος, ποιητὴς τῶν κοντακίων. 23. Καὶ τῶν οἰκῶν. 24.

Σ

Σαβελλιανῶν αἵρεσις. 142. Σάκκος, ἴδιος τῶν προκρίτων ἀρχιερέων. 30. Σημασίαι αὐτοῦ. 30. Σάλπιγγες, σημεῖον, μετὰ τὸ ὅποιον ὁ ἅγιος Παχώμιος ἐκράζε τοὺς μοναχοὺς εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 32. Σάτυρος ὁ ἐν ἁγίοις, ἐφυλάχθη ἀπὸ τὰ βᾶθη τῆς Θαλάσσης διὰ τοῦ ἁγίου ἄρτου. 164. Σεραφίμ, πότεν ὠνομάσθησαν. 138.

Σεργίου, Πύρρου, Παύλου, καὶ Πέτρου, τῶν Κωνσταντινουπόλεως πατριαρχῶν, αἵρεσις. 120. Σημαντήρια παλαιὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 33. Σίβυλλαι. 74. Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, εἶναι τὸ ἀρχαιότατον Χερουδικόν. 99. Σκευὴ ἱερά. 30. Διατί προσκυνοῦνται. 121. Σκευοφυλάκιον. 58. Σκοπὸς τοῦ ἱερέως εἶναι κατὰ τοὺς σχολαστικούς ἀναγκαῖος εἰς τελείωσιν τῶν μυστηρίων. 6. Ὅτι ἄτοπος ἡ θέσις αὐτῆ, διότι ὅλα τὰ μυστήρια, ἐπομένως καὶ ἡ ὑπαρξις τῆς ἐκκλησίας, ἤθελον εἶναι ἀβέβαια. 6. Σκοποὶ τῆς ἁγίας Γραφῆς τρεῖς, ἀναγωγικὸς, ἀλληγορικὸς, καὶ τροπολογικὸς. 82. Σκυλιὰ ἐκαταξέσχισαν τοὺς αἰρετικούς, ὅπου τοὺς ἐρόψαν εἰς βρῶσιν τὸν ἅγιον ἄρτον. 160. Σοφία ὄρθῃ, διατί λέγεται, ὑφουμένου τοῦ Εὐαγγελίου. 88. Μᾶλλον, ὄρθοι. 88. Σοφία, ὄρθοι ἀκούσωμεν. ἐξηγεῖται. 93. Σοφία ὄρθῃ, φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι, τί σημαδεύει εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν προηγιασμένων. 47. Στασίδια, παλαιὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 56. Σταυρὸς ἐπάνω εἰς τὸ καταπέτασμα, τί σημαίνει. 57. Σταυροῦ τὸ σημεῖον ἀναγκαῖον εἰς τελείωσιν παντὸς μυστηρίου. 135. Σταυροὶ τρεῖς εἰς τὴν ὄραν τῆς ὑψώσεως τοῦ ἁγίου ἄρτου, τί σημαίνουσι. 152. Σταυροῦ σημεῖον πρέπει νὰ προοιμιάζεται εἰς πᾶσαν εὐχὴν, καὶ εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς ἀποτροπὴν πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας. 103. 96. Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν λειτουργίαν πότε εἰκονίζεται. 40. Στερέωμα. ἐξηγεῖται. 84. Στιχάριον, πότεν λέγεται. 25. Σημα-

σίαι αὐτοῦ τέσσαρες. 25. Λευκὸν πρέπει νὰ ἦναι. 25. 26. Στιχάρια κόκκινα τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων ἐν καιρῷ τῶν νηστειῶν. 26. Στιχαρίου τοῦ ἀρχιερατικοῦ ποταμοί. 26. Στολὴ ἱερατικῆ, παλαιὰ, καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν ἀποστόλων. 25. Στώμεν καλῶς, στώμεν μετὰ φόβου. ἐξηγεῖται. 121. Συγγένεια πόσων λογίων. 8. Ἐξ αἱματος. 8. Ἐξ ἀγγιστίας. 8. Πνευματικῆ. 8. Πότε κωλύεται διὰ συγγένειαν ὁ γάμος. 9. Συμβεβηκότα μοναχὰ τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου μένου εἰς τὸ μυστήριον τῆς λειτουργίας. 136. Διατί μένου. 160. Συμβεβηκός, ὅπου ἔλαχε τῆς ἁγίας Θεοδώρας ἐν ταῖς Βλαχέρναις. 54. Σύμβολα ἑννέα τῶν αἰρεσιάρχων. 115. Συμβόλου ἐτυμολογία. 108. Σύμβολον, τὸ ἐτελείωσεν ἡ δευτέρα σύνοδος διὰ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ. 114. Παράφρασις αὐτοῦ. 108. Παράφρασις ἀπλή. 180. Σύμβολον εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον Ἑλληνορωμαϊκὸν κεχαραγμένον εἰς δύο πλάκας ἀργυρᾶς. 115. Διατί ἐχαράχθη. 115. Συναγωνιζομένη χάρις, ποία. 65. Συναπτὴ μεγάλη. 64. Μικρά. 64. Συναπτῆς ἐτυμολογία. 64. Συνώνυμα. 64. Συνείδησις καθαρὰ κατὰ Χρυσόσομον πρὸς μετάληψιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ποία. 170. Συνεπομένη χάρις, ποία. 66. Συνεργοῦσα χάρις, ἡ καὶ Συντρέχουσα. 65. Σύνθρονον, τί. 56. Συνιστάμενοι, ποῖοι. 52. Ποίας τάξεως. 52. Σύνοδος οἰκουμενικὴ ἐν Νικαίᾳ τὸ α'. 116. Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ α'. 117. Ἐν Ἐφέσῳ. 117. Ἐν Χαλκηδόνι. 118. Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ β'. 119. Ἐν Κωνσταντινουπόλει

τὸ γ'. 449. Ἐν Νικαίᾳ τὸ β'. 420.
 Συνόδων οἰκουμενικῶν σέβας, ὡς ἀν-
 τῶν ἱερῶν τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγελίων.
 449. Συντριβὴ, τί. 40.
 Σύρος ὁ ἐν ἁγίοις, ἂν δὲν ἔβγαγεν ἀπὸ
 τὸ στόμα ἐνὸς Ἰουδαίου τὸν ἅγιον
 ἄρτον, ἐξεψύχα. 165.
 Σύστασις τί. 53.
 Σφάλμα ὅσων δὲν μένουσιν ἕως τέλους
 τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ λάβουσι τὸ
 ἀντίδωρον. 46.
 Σφυρί, ἐδούλευε πρὸς τὰς συνάξεις
 ἄλλαις φοραῖς, κτυπῶντας ταῖς θύ-
 ραις τῶν Χριστιανῶν. 33.
 Σχίσματα καθηραμένα ἀπὸ τὴν ἐκ-
 κλησίαν. 122.
 Σωλέας, τί πρᾶγμα εἶναι. 55.
 Σῶμα Χριστοῦ, τὸ αὐτὸ εἰς τοὺς οὐ-
 ρανοὺς, καὶ εἰς τὴν μυσταγωγίαν.
 154. Πῶς λέγεται νὰ εἶναι ἐν τόπῳ
 εἰς τὸ μυστήριον. 154.
 Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐ-
 λόγησον τὴν κληρονομίαν σου. ἐξη-
 γεῖται. 173.

Τ

Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις. ἐξηγεῖται. 152.
 Τάγματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρ-
 χίας ἑννέα. 54.
 Τάγματα τῶν ἀσωμάτων ἑννέα. 137.
 Τάξις τῆς κοινωνίας τοῦ βασιλέως εἰς
 τὴν Κωνσταντινούπολιν. 163.
 Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ πρό-
 σχωμεν. ἐξηγεῖται. 106.
 Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνου-
 τε. ἐξηγεῖται. 151. Ὅτι καταλλη-
 λότερον νὰ λέγεται, τὰς κεφαλὰς
 ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. 151.
 Τατιανῶν αἵρεσις. 113.
 Ταφὴ τοῦ Χριστοῦ, πότε χαρακτη-
 ρεῖται εἰς τὴν λειτουργίαν. 98.
 Τελικὸν αἷτιον τῶν μυστηρίων γεν-
 κῶς. 7.
 Τελειομένων τάξις, ποῖα. 51.

Τελειωτικῶν τάξις, ποῖα. 51.
 Τετραγράμματον ὄνομα τοῦ Θεοῦ,
 ἀνεκφώνητον. 92. Ὅτι δὲν ἐπροφέ-
 ρετο, οὐδὲ πρέπει νὰ προφέρηται,
 Ἰεωβά. 92. Πιθανώτερον, ὅτι ἐπρο-
 φέρετο, Ἰαώ. 92.
 Τέφρα τοῦ θυμιατηρίου τί σημαίνει. 50
 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν. ἐξηγι-
 εῖται. 104.
 Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. ἐξη-
 γεῖται. 138.
 Τῆς παναγίας, ἀχράντου. ἐξηγεῖται. 67
 Τόκος, ἀπηγορευμένος εἶναι. 178. 187
 Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον. ἐξηγεῖται. 129
 Τόποι τῆς ἁγίας Γραφῆς διὰ τὴν ἄ-
 χρονον γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. 75.
 Διὰ τὴν χρονικὴν γέννησιν τοῦ Χρι-
 στοῦ. 75. Διὰ ὅσα ἔπαθε καὶ ἔκαμεν
 οικονομικῶς ὁ Χριστός. 76. Διὰ τὸ
 κήρυγμα τῶν ἀποστόλων. 79. Διὰ τὸ
 μυστήριον τῆς ἁγίας Τριάδος. 73.
 Τόπος ἕνας καὶ ὁ αὐτὸς εἰς τὴν λει-
 ουργίαν, πᾶς σημαδεύει διάφορα. 33
 Τοῦ δειπνοῦ σου τοῦ μυστικοῦ. πότε
 ἄρχισε νὰ ψάλλεται τῇ ἁγίᾳ καὶ με-
 γάλῃ πέμπτῃ. 101. Ἐξηγεῖται. 161
 Τράπεζα, λέγεται καὶ Ἰλαστήριον, καὶ
 θυσιαστήριον. 33. Σημασίαι αὐτῆς
 διάφοροι. 33. 58.
 Τριθέκτη, διατί ψάλλεται εἰς τὴν
 λειτουργίαν. 67.
 Τρικήριον, τί σημαίνει. 87.
 Τρίμορφον, τί σημαίνει. 57.
 Τρισάγιος ὕμνος, διατί ψάλλεται κα-
 τόπι ἀπὸ τὴν πρώτην εἰσοδον. 89.
 Διατί ψάλλεται καὶ ἀπὸ τοὺς χο-
 ροὺς, καὶ μέσα εἰς τὸ ἅγιον βῆμα.
 89. Ἐδόθη οὐρανόθεν, καὶ πῶς. 89.
 Ἐξηγεῖται. 89. Πόθεν συνετέθη. 89.
 Διατί προοιμιάζεται εἰς ὅλαις ταῖς
 ἀκολουθίαις. 89. Διατί ψάλλεται εἰς
 τὴν δύσιν μετὰ τὴν γλώσσάν μας. 129
 Τροπαρίων ἐτυμολογία διάφοροι. 28
 Τροπολογικὸς νοῦς τῆς Γραφῆς. 83.
 Τυπικά, πόθεν ἐκράχθησαν. 67. Φαί-
 νονται νεώτερα τῶν ἀντιφώνων. 192

Τύποι τῶν ἐπὶ τῶν ἁγίων μυστηρίων. 7.
 Τύποι τῶν δώδεκα μαθητῶν καὶ
 τῶν ἐβδομήκοντα. 79. Τύπος τῆς
 λειτουργίας, τοῦ Μελχισεδεκ ἢ προσ-
 φορά. 37. Τύπος τοῦ Γαβριὴλ εἰς
 τὴν προσκομιδὴν ὡς παράνομος ὁ
 διάκονος. 39.

Υ

Υδατα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, ἐξη-
 γοῦνται κατὰ τὸ γράμμα. 84. Τρο-
 πολογικῶς. 84. Ἀλληγορικῶς. 84.
 Ἀναγωγικῶς. 85.
 Ὑλη κυρίως δὲν ὑπάρχει εἰς ὅλα τὰ
 μυστήρια. 6. 9. Ὑλη τοῦ βαπτίσμα-
 τος τετραπλάσιος. 9.
 Ὑμνογράφοι τῆς ἐκκλησίας. 24.
 Ὑμνοι τέσσαρες τῆς ἐκκλησίας ἐξαι-
 ρετοί, ἀγγελικὸς, τρισάγιος, Χερου-
 βικὸς, ἐπινίκιος. 429.
 Ὑπκοῦς ἐτυμολογία. 24.
 Ὑπερδουλεῖα ἔρχεται μερικὰ τῆς Θεο-
 τόκου, ὄχι λατρεία, μήτε δουλεῖα.
 420.
 Ὑπηρεσία μία καὶ ἡ αὐτὴ, πῶς ση-
 μαδεύει διάφορα. 33.
 Ὑποδεξόμενοι, εἰς τὸ Χερουβικόν,
 ὄχι, ὑποδεξάμενοι. 104.
 Ὑπομάνια. Ἰδὲ Ἐπιμάνια.
 Ὑποπίπτοντες, ποιῶ. 53.
 Ὑπόπτωσις, τί. 53.

Φ

Φαιλόνης ἢ φελόνης τοῦ ἁγίου Παύ-
 λου εἰς τὴν Τρωάδα. 25. 190.
 Φαιλόνιον τοῦ ἁγίου Πέτρου εἰς τὴν
 Ἀντιόχειαν. 25. Φαιλόνιον, πόθεν
 λέγεται. 27. Σημασίαι αὐτοῦ δ'. 27.
 Φαιλόνιον πολυσταύριον, ἴδιον τῶν
 ἐπισκόπων, καὶ τί σημαίνει. 28.
 Φαῦσις τῆς ἡμέρας, ἐξηγεῖται. 170.
 Φίλημα τοῦ Χριστοῦ ἀνάστη. 106.
 Φοίνικες καὶ πηγαὶ ἐν Αἰλαίμ, τύπος
 τῶν ἀποστόλων. 79.

Χ

Φυσικὸς νόμος, στέκει εἰς δύο ἐντο-
 λὰς. 184.
 Φωτεινῶν αἵρεσις. 142.
 Φωτίου τοῦ ἐν ἁγίοις μαρτυρία ὑπὲρ
 τῆς γνησιότητος τῶν συγγραμμά-
 των τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεο-
 παγίτου. 191.
 Χαλδαῖοι, τί ἐπρόσφεραν εἰς θυσίαν.
 74.
 Χαρακτήρ, τί πρᾶγμα εἶναι. 16. Χα-
 ρακτῆρα ποῖα μυστήρια τυπώνουσι,
 καὶ ποῖα ὄχι. 15. Χαρακτήρ δὲν εἶ-
 ναι ἡ αἰτία τῆς μὴ δευτερώσεως τοῦ
 βαπτίσματος, καὶ τῆς ἱερωσύνης.
 15. Χαρακτήρ τῶν μυστηρίων τῆς
 συναγωγῆς. 16.
 Χάρις Θεῖα, πῶς ὀρίζεται εἰς τὸ κοι-
 νόν. 65. Χάριτι Θεοῦ, καὶ, Ἐλέω
 Θεοῦ, τὸ αὐτό. 147.
 Χάσμα μέγα τοῦ Ἀβραάμ, ποῖον. 85.
 Χειμαζόμενοι, ποῖοι. 53.
 Χειροθεσία, τί. 13. Χειροθεσίας καὶ
 Χειροτονίας διαφορά. 13.
 Χειροτονία, πόθεν λέγεται. 9. Τί. 13.
 Χερουβικὸς ὕμνος ὁ νῦν ψαλλόμενος,
 πότε ἄρχισε. 101. Ἐξηγεῖται. 101.
 Ἀρχαιότατον Χερουβικόν, τὸ, Σιγη-
 σάτω. 99.
 Χερουβίμ, πόθεν ὠνομάσθησαν. 138.
 Χοροὶ δύο εἰς τὴν λειτουργίαν διατί.
 64. Χορῶν ἐφευρετῆς εἰς τὴν ἐκκλη-
 σίαν μας ὁ Ἰγνάτιος, εἰς τὴν δύσιν ὁ
 Ἀμβρόσιος. 64.
 Χρέος τῶν ἱερέων, νὰ λέγουσιν ὅλην
 τοὺς τὴν ἀκολουθίαν καθημερούσια.
 19. Χρέος τοῦ λαοῦ, νὰ στέκη εἰς
 τὴν λειτουργίαν, ὅσον νὰ λάβῃ τὸ
 ἀντίδωρον. 46. 177.
 Χρίσμα. Ἰδὲ Μύρον. Οἱ ἀπόστολοι ἐτέ-
 λουσι αὐτὸ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
 χειρῶν. 4.
 Χριστιανοί, παλαιότερον ἐπήγειναν εἰς
 τὴν ἐκκλησίαν χωρὶς ἄλλο σημεῖον.

32. Ἐν σώμα πάντες διὰ τῆς τοῦ ἐνός ἄρτου μεταλήψεως. 176. Χριστιανός, ὁποῦ δὲν ἤξεύροι ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς σωτηρίαν, δὲν εἶναι ἄνθρωπος, ἀμὴ ζῶν ἄλογον. 180. Χριστοῦ εἰσέλευσις εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ Βηθανίας, χαρακτηρίζεται διὰ τῆς μεγάλης εἰσόδου. 98. Χριστός, πῶς λέγεται νὰ κάθεται ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. 113. Χριστός ἀνέστη, τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν ἀρχόντων. 106. Διατί ἐφιλοῦσανε τοῦ βασιλέως, ἀ. τὸ ποδάρι. β'. τὸ χέρι τὸ δεξιόν. καὶ γ'. τὸ μάγουλο. 106. Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. 177. Χρονολογία τῶν ἑβδομήκοντα μόνη ἔχει κύρος, καὶ ἐκ πολλῶν δεικνύεται βεβαία. 83. Χρυσόστομος ἐφευρετὴς τῆς λαβίδος. 156. Ὅτι ἀπίθανον. 156. Χωνευτήριον. 58. Χωρεπίσκοποι, ποῖοι. 13. Ἦσαν ἄλλοτε ἐπίσκοποι, ἄλλοτε πρεσβύτεροι. 13. Χωρεπισκόπου ἐτυμολογία. 13. Χωρισμὸς τῶν ἐριφίων καὶ τῶν προβάτων, τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν, πότε χαρακτηρίζεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 96.

Ψυχῆς πραγματεία τοῦ Ἀριστοτέλους φευκτέα. 88.

Ψυχὴ τοῦ Χριστοῦ χαρακτηρίζεται διὰ τοῦ ἄνθρακος τοῦ θυμιατηρίου. 50. Ψυχικόν, καὶ πνευματικόν, τί. 114.

Ω

ᾠδαί, διατί ἐννέα. 23. ᾠδὴ δευτέρα, διατί παραλιμπάνεται. 23. Διατί στιχολογεῖται τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ. 23.

Ὠμοφόριον, ἴδιον τῶν ἀρχιερέων. 28. Σημαινόμενα αὐτοῦ. 29. Ἐξ ἐρίου προβάτου λευκοῦ κατεσκευάζετο. 29. 190.

ᾠρα τρίτη, κυρία τῆς ἱερᾶς λειτουργίας. 68. ᾠρα τρίτη τῆς λειτουργίας δὲν φαίνεται νὰ ἐνομοθετήθη ἀπὸ σύνοδον οἰκουμενικὴν. 71. Ἐξετάχθη εἰς τὴν Φραγκίαν, καὶ πῶς. 72. ᾠρα ἐβδόμη τῆς νυκτός, ἀρχὴ τῆς Κυριακῆς κατὰ Βαλσαμῶνα. 70. ᾠραι ἀναγκαῖα εἰς προσευχὴν. 183. ᾠράριον, ἴδιον τῶν διακόνων. 28. Ἐτυμολογίαι αὐτοῦ. 28. 29. 165. ᾠριγένους αἱρέσεις. 119. ᾠριγένους θρῆνος ἐπ' ἄμβωνος εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. 158.

ᾠσαννά, ἐτυμολογεῖται. 130.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Σελ. 183. σημ. 4. ἀντὶ ὕμνος γρ. ἀσπασμὸς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΕΡΩΣΗ